

மொடியூல் 2

விசேட தேவைகள்
வரைவிலக்கணங்களும் துலங்கல்களும்.

மொடியூல் 2

விசேட தேவைகள்
வரைவிலக்கணங்களும் துலங்கல்களும்.

கற்றற் சாதனம்

வழிகாட்டி

மொடியூல் - 2க்குரிய இக்கற்றற் சாதனத்தை நீங்கள் வாசிக்கும் நேரத்தில், ஆசிரியர் என்ற ரீதியில் உங்கள் சிந்தனை, செயற்பாடு இரண்டையும் நீங்கள் மீளாய்வு செய்ய வேண்டும் என நாங்கள் விரும்புகிறோம். இந்த மீளாய்வை நீங்கள் மேற்கொள்வதற்கு உதவியாக, உலகின் பல பாகங்களிலும் அபிவிருத்தியின் மீது செல்வாக்குச் செலுத்துகின்ற பல புதிய சிந்தனைகளை இக்கற்றற் சாதனம் உங்களுக்குத் தருகிறது. இந்த மாற்றங்கள், மாணவர் எதிர்நோக்கும் கற்றல் இடர்ப்பாடுகளுக்கு ஆசிரியர்கள் முகங் கொடுக்கும் முறை பற்றியன. விசேட கல்விக்குரிய மாணவர்களாகக் கண்டறியப்பட்டவர்களுக்குத் தனிப்பட்ட முறையில் உதவி வழங்குவதிலிருந்து கவனத்தைத் திருப்பி, எல்லாருக்கும் பொருந்தும் வகையில் கலைத்திட்ட மாற்றங்களை மேற்கொள்வதை இப்புதிய சிந்தனைகள் வலியுறுத்துகின்றன. இவ்வகையில் ஆசிரியர்கள் தம் வகுப்பின் அனைத்து மாணவர்களையும் தனிப்பட்ட கவனத்திற் குரியவர்களாகக் கருத முயற்சிக்க வேண்டும். இதற்காக ஆசிரியர்கள் தம் செயலொழுங்கினை எவ்வாறு மாற்றியமைக்க வேண்டும் என்பதை இடர்ப்பாடுள்ள மாணவர்களைக் கொண்டு தீர்மானிக்கக் கூடியதாயிருக்கும்.

அறிமுகம்

ஆசிரியர் என்ற வகையில் உங்கள் வகுப்பில், மாணவர்கள் எதிர்நோக்கும் கற்றல் இடர்பாடுகளுக்கு, நீங்கள் காட்டும் துலங்கல் பற்றிய உங்கள் சிந்தனை, செயல் ஆகிய இரண்டையும் மீளாய்வு செய்வதற்கு உதவுவதே இச்சாதனத்தின் முழு நோக்கம். இதனை வாசிக்கும்போது இதில் நாம் கலந்துரையாடுகின்ற புதிய கருத்துக்களோடு உங்கள் சொந்த அனுபவங்களை ஒப்புநோக்க வேண்டும் என எதிர்பார்க்கப்படுகின்றது. உங்கள் செயற்பாட்டில் விருத்தி செய்யப்பட வேண்டிய அம்சங்களின் மீது ஊன்றிக் கவனம் செலுத்துவதற்கு இது துணை செய்யும்.

இவ்வாறான ஒரு செயலமர்வு, விசேட கல்வி மற்றும் பரிகாரக் கற்பித்தலில் விசேட ஈடுபாடு கொண்ட ஆசிரியர்களுக்கு மட்டுமே யுரிய பிரத்தியேக நிகழ்ச்சியாகக் கருதப்பட்ட ஒரு காலம் இருந்தது. எங்களுடைய வாதங்களை நாம் முன்வைக்கும் போது சகல ஆசிரியர்களையும், சகல மாணவர்களின் கற்றலையுமே நாம் கருதுகிறோம் என்பது தெளிவாகும். மாணவர்களில் ஒரு சிறு வீதத்தினர் மாத்திரம் கற்றல் இடர்பாடுள்ளவர்களாகக் கருதப்பட்ட சிந்தனைப் போக்கிலிருந்து விடுபட்டு, வகுப்பின் அனைத்து மாணவர்களின் மீதும் கவனத்தைத் திருப்புவதே 'வகுப்பறையின் விசேட தேவைகள்' என்பதன் மையக் கருத்தாகும். உடற்குறைபாடுகளோ, விசேட இடர்பாடுகளோ கொண்ட மாணவர்களை வெற்றி பெற உதவுவதே இதன் குறிக்கோள்.

சமகால சிந்தனைப் போக்குகள் சில வற்றையும் அத்தகு சிந்தனைகள் ஆசிரியர்களுக்கு ஏன் அவசியமென்பதையும் இக் கற்றற் சாதனத்தின் மூலம் நாம் விளக்க முயன்றுள்ளோம். குறிப்பாகப் பல்வேறு

நாடுகளிலும் இடர்ப்பாடுள்ள மாணவர்களுக்கான கல்விச் சேவைகள் என்ன வழிகளில் துரிதமாக விருத்தியடைந்து வருகின்றன என்பதை இதில் விளக்கியுள்ளோம். இந்த விளக்கங்களை நீங்கள் கருத்திற் கொண்டு இவை பற்றிய உங்கள் சொந்தக் கருத்துக்களை மீளாய்வு செய்ய வேண்டும்.

வகுப்பறையில் மாணவர்கள் அனுபவிக்கும் கற்றல் இடர்பாடுகளைப் பற்றிய புதிய நோக்கினை நாம் இரண்டு வித்தியாசமான வழிகளில் விளக்க முனைந்துள்ளோம்.

1. தனி மாணவர் கண்ணோட்டம்

மாணவர்களின் தனிப்பட்ட இயல்புகளின் அடிப்படையில் கற்றல் இடர்ப்பாடுகளுக்கு விளக்கமளித்தலே இக் கண்ணோட்டமாகும். உடற்குறைபாடுகள் (ஊனங்கள்), சமூகப் பின்னணி, உளவியற் பாதிப்புக்கள் போன்றவை இதற்கு உதாரணங்களாகும்.

2. கலைத்திட்டக் கண்ணோட்டம்

இக்கண்ணோட்டம் மாணவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படுகின்ற ஒப்படைகள், செயற்பாடுகள் போன்றவற்றையும், வகுப்பறையில் உருவாக்கப்படுகின்ற சூழலையும் அடிப்படையாகக் கொண்டு கற்றல் இடர்ப்பாடுகளுக்கு விளக்கம் தருகிறது. தற்போது அநேக நாடுகளில் தனிமாணவர் கண்ணோட்டத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட அணுகுமுறைகளே நடைமுறையிலுள்ளன. எவ்வாறாயினும் கற்றல் இடர்ப்பாடுகளைத் தனிமாணவர் நோக்கில் அணுகுவதில் குறிப்பிடத்தக்க பல பிரதிகூலங்கள் உள்ளமை தற்போது கண்டறியப்பட்டுள்ளது. இதனால் கலைத் திட்ட நோக்கின் மீதான ஆர்வம் அதிகரித்து வருகிறது. கற்றல் இடர்பாடு

பற்றிய இந்த இருவகை விளக்கத்தையும் சற்று விரிவாக ஆராய்வோம்.

தனி மாணவர் கண்ணோட்டம்

கற்றலில் இடர்ப்பாடுகளை அனுபவிக்கும் பிள்ளைகளின் விடயத்தில் கையாளும் அனுகுமுறைகள் அநேக நாடுகளில் இக கண்ணோட்டத்தின் செல்வாக்குக்கு உட்பட்டனவாகவேயுள்ளன. இவ்வனுகுமுறைகள் கீழ்வரும் நான்கு எடுகோள்களை அடிப்படையாகக் கொண்டுள்ளன.

1. மாணவர்களுள் ஒரு பகுதியினரை விசேட தேவையுடையோர் என இனங் காணலாம்.

சில மாணவர்களின் கல்வி முன்னேற்றத்துக்குத் தடையாக அவர்களிடத்தில் காணப்படுகின்ற சில இயல்புகளைக் கொண்டு கற்றல் இடர்ப்பாடு என்பதற்கு விளக்கமளிக்கப்படுகிறது. (வலது குறைவு, உவப்பற்ற வீட்டுச் சூழல், நுண்ணறிவு மந்தம் போன்றவை, இத்தகைய இயல்புகளாகும்). இந்த விளக்கத்தின் பெறுபேறாகப் பாடசாலைப் பிள்ளைகள் இரு பிரிவுகளாக வகுக்கப்படுகின்றனர். இதில் ஒரு பிரிவு விசேட தேவையுடையோர். அநேக நாடுகளில் சட்டரீதியாகவும், நிர்வாக ரீதியாகவும் இந்த அடிப்படையிலேயே விசேட கல்வித் தேவையுடைய பிள்ளைகள் இனங் காணப்படுகின்றனர். இந்த விசேட கல்வி, விசேட பாடசாலையின் ஊடாகவோ அல்லது விசேட கல்விப் பிரிவின் ஊடாகவோ வழங்கப்படுகிறது. பரிகார முறைக் கல்வியின் வளர்ச்சியோடு சில நாடுகளில் இன்னும் ஒரு குழு உருவாக்கப்பட்டு இவர்கள் ஆரம்ப நிலையிலும், இடைநிலையிலும் பரிகாரக் கற்பித்தலுக்கென பிரிக்கப்படுகின்றனர். இந்த மாண

வர்கள் பிரத்தியேகக் கற்பித்தலுக்காக அவ்வப்போது அனுப்பப்படுகின்றனர். அல்லது பிரத்தியேகப் பரிகார வகுப்பில் வைத்துக் கற்பிக்கப்படுகின்றனர்.

2. இப்பிள்ளைகளுக்கு அவர்களின் பிரச்சினைக்கேற்ப விசேட கற்பித்தல் தேவை.

விசேட கல்வித் தேவையுடையோர் என அடையாளம் காணப்பட்ட பிள்ளைகள் ஒரு பிரத்தியேகக் குழுவாகப் பிரிக்கப்பட்டு அவர்களுக்கு முழுமையாக விசேட கல்வி மாத்திரம் வழங்கப்படுகிறது. அவ்வாறு அடையாளம் காணப்படாமலேயே விசேட கவனிப்பு ஏதுமின்றிச் சாதாரண வகுப்பிலேயே வைத்துக் கற்பிக்கப்படுவோரும்; உளர். அடையாளங் காணாதல் இந்த விடயத்தில் முக்கிய இடம் வகிக்கிறது. அது ஒரு தொழில் துறையாகவும் வளர்ந்துள்ளது. இந்த விடயத்தில் வகுப்பாசிரியர் எப்போதும் புறந் தள்ளப்படுகின்றார். அத்துடன் இதற்கான மேலதிக வளங்கள் கிடைக்கப் பெறுகின்ற போது மாத்திரமே விசேட தேவையுடைய பிள்ளைகளாக மதிக்கப்படுகின்ற நிலைமை உண்மையில் நிலவுகிறது.

3. ஒரேமாதிரியான பிரச்சினையுடைய பிள்ளைகள் ஒன்றாக வைத்துக் கற்பிக்கப்படுதலே சிறந்தது.

விசேட கல்வித் தேவையுடையோராக அடையாளங் காணப்பட்ட பிள்ளைகள் அநேகமாக ஒரு விசேட பாடசாலையிலோ, விசேட பிரிவிலோ, பிரத்தியேக வகுப்பிலோ அல்லது தனியான குழுவொன்றிலோ வைத்துக் கற்பிக்கப்படுகின்றனர். அவர்களுடைய பிரச்சினையும் பொதுத் தன்மையைக் கொண்டே இவ்வாறு பாகுபடுத்தப்படுகின்றனர். ஆகவே உடற் குறைபாடு போன்றவற்றால் கற்றலில்

பின் தங்கியோர் எனக் கருதப்படுபவர்களே விசேட பாடசாலைகளில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளனர். இதே போல இப்படியான கற்றல் பிரச்சினைகள் கொண்ட பிள்ளைகளையே பரிகார வகுப்புக்களும் கொண்டுள்ளன. இவ்வாறு இவர்களை வேறு குழுவில் ஒன்று சேர்ப்பதன் நோக்கம், இத்தகைய பிள்ளைகளைக் கையாள்வதில் விசேட திறமையும், ஈடுபாடும் கொண்ட விசேட ஆசிரியர்களைக் கொண்டு இயன்றளவு சிறந்த கவனிப்பைப் பெற்றுத் தருதலாகும். சில நாடுகளில் குறிப்பிட்ட சில வகை ஊனங்களைக் கொண்ட பிள்ளைகள் கல்வி கற்க முடியாதவர்களாகக் கருதப்பட்டு முற்றாகவே பாடசாலைக் கல்வி மறுக்கப்படுகின்றமையும் குறிப்பிடப்பட வேண்டியதாகும்.

4. ஏனைய பிள்ளைகள் - சாதாரண மானோரும் பாடசாலைக் கல்வியால் பயனடைவோருமாவர்.

விசேட தேவையுடைய பிள்ளைகளுக்குத் தேவையான ஒழுங்குகளைச் செய்யும் வகையில் விசேட வளங்களை முடுக்கி விடுவதனால் பாடசாலையிலுள்ள ஏனைய பிள்ளைகள் கலைத்திட்டத்தினூடாக வெற்றி கரமாகக் கற்பார்கள் என எமது கல்வியமைப்பு கருதுகிறது. ஆனால் சாதாரண வகுப்பறையில் கற்றல் இடர்ப்பாடு கொண்ட பிள்ளைகளைக் கவனத்தில் எடுப்பதற்கான ஒருவித ஊக்குவிப்பும் ஆசிரியர்களுக்கு வழங்கப்படுவதில்லை.

விசேட தேவையுடைய பிள்ளைகளுக்குக் கற்பித்தல் விசேட பாடசாலையிலுள்ள நிபுணத்துவம் வாய்ந்தவர்களின் வேலையாகக் கருதப்படுவதால் சாதாரண ஆசிரியர்கள்

இத்துறையில் அதைரியப்படுத்தப்படுகிறார்கள். 'விசேட' பிள்ளைகளுக்குக் கல்வியூட்ட சாதாரண ஆசிரியரொருவர் முயற்சிகள் எடுப்பாரெனில், அவர் அந்த மாணவர்களுக்குக் கிடைக்கக்கூடிய மேலதிக நிபுணத்துவ சேவையைக் கிடைக்காமற் பண்ணுவதன் மூலம் அவர்களுக்குத் தீங்கிழைக்கிறாரெனக் குற்றஞ் சாட்டப்படவுங் கூடும்.

மேற்கூறிய நான்கு எடுகோள்களின் அடிப்படையில் உலகின் பல பாகத்திலும் கற்றல் இடர்ப்பாடு கொண்ட பிள்ளைகளை இனம்பிரித்தலும், தனிமைப்படுத்தலுமே வலியுறுத்தப்படுகின்றன.

அநேக நாடுகளில் உளக்குறைபாடுடையோர், வலது குறைந்தோர் என்றவாறு வகைப்படுத்தப்படுவதன் மூலம் கற்றல் இடர்ப்பாடு கொண்ட பிள்ளைகளுக்கு ஏதோ ஒரு வகையில் கல்வி பெறக்கூடிய வாய்ப்புள்ளது.

பிள்ளைகளில் ஒரு பகுதியினரை உபகுழுக்களாக வகைப்படுத்திப் பெயரிடுவதாகிய ஓர் அணுகுமுறையின் மீது கல்விச் சேவைகள் இந்த அளவுக்குத் தங்கியிருத்தல் பெருமளவு வியக்கத்தக்க ஒரு விடயம். ஒன்றைப் பிறிதொன்றிலிருந்து வேறுபடுத்திக் காட்டுவதற்கு ஏதேனும் சொற்கள் எமக்குத் தேவைப்படுகின்றது. மேலும் இப்படியான விசேட கவனத்திற்குரிய பிள்ளைகள் பற்றி விவரிப்பதற்குப் பாடசாலைகளில் இத்தகு வகைப்படுத்தப் பயன்படுத்தலுக்கு ஒரு வரலாறு உண்டு. உலகின் பல்வேறு பாகங்களிலும் இத்தகைய பிள்ளைகளுக்கென விசேட பரீட்சைகள் காணப்படுவது இதற்குச் சான்று. மேலதிக வளங்களின் ஒத்தாசையை உதவி தேவைப்படும் இந்தப் பிள்ளைகளுக்குப்

பெற்றுத் தருவதிலும், பொது மக்களுக்குப் புரியக்கூடிய பெயரைக் கொண்டு இவர்களை "லேபல்" படுத்துதல் ஓர் உத்தியாகவும் பயன்படுகிறது.

எவ்வாறிருப்பினும் பிள்ளைகளை வகைப் படுத்தல் 'லேபல்' குத்துதல் என்பவற்றின் பாதக விளைவுகள் இன்று இனங் காண்ப பட்டு வருகின்றன. ஆங்கில நூலாசிரியரான போல் விட்லேக் (Paul Widlake) என்பார் இதைப் பற்றி, "பிள்ளைகளை வகைப்படுத்தி இனம் பிரிக்கின்ற இந்தச் செயலானது, மற்ற எல்லாவற்றையும் விட அதிகளவில் கற்றல் இடர்ப்பாட்டுக்குக் காரணமாகிறது" என வாதிக்கிறார்.

இவரது இந்த வாதம் சரியெனின், பிள்ளைகளை இனம் பிரித்தல் மூலம் அவர்களில் எத்தகைய எதிர்விளைவுகளை ஏற்படுத்தும்? கற்றல் இடர்ப்பாட்டைத் தோற்றுவிப்பதில் இது எந்த அளவிற்குச் செல்வாக்குச் செலுத்த முடியும்.

முதலாவதாக பிள்ளைகளின் ஏதேனுமொரு உடல், உளக் குறைபாடு தான் கற்றல் இடர்ப்பாட்டுக்குக் காரணமெனத் தீர்மானித்து அக்குறைபாட்டின் அடிப்படையில் இனம் பிரிக்கிறோம். இச்செயலானது கற்றல் இடர்ப்பாட்டினை வெற்றி கொள்வதற்கு உதவக்கூடிய பல முக்கிய அம்சங்களிலிருந்து எமது கவனத்தைக் கலைத்து விடுகின்றது. அத்துடன் இடர்ப்பாட்டுக்குக் கூறப்படுகின்ற காரணம் பெரும்பாலும் உறுதியற்றது; ஊகத்தின் அடிப்படையில் அமைந்ததும், கற்றல் இடர்ப்பாடு தோன்றுவதற்கான காரணத்தை மிகவும் எளிமைப் படுத்தியதுமாகவேயுள்ளது. இந்த விடயத்தில் ஆசிரியர்களின் சிந்தனையிற் செல்வாக்குச் செலுத்துகின்ற எண்ணக்கரு 'பொதுத்திறன்' என்பதாகும். நுண்ணறிவுச் சோதனைகளில் பிள்ளைகளின் குறைவான அடைவு மட்டத்துக்கு அப்பிள்ளைகளின் உள்ளார்ந்த திறன் குறைவே காரணம் என்பது

பொதுவாக ஆசிரியர்களின் நம்பிக்கை. எனவே பிரச்சினை பிள்ளையுடையது. கற்றல் இடர்ப்பாட்டினை நீக்குவதற்கு ஆசிரியர் முயற்சிப்பதில் பயனில்லை என ஆசிரியர் தீர்மானிக்கின்றார்.

இனம் பிரித்துப் பெயரிடுவதில் உள்ள இரண்டாவது பிரச்சினை, கடந்த காலங்களில் நாம் பயன்படுத்திய பிரிவுகளில் பிள்ளைகள் சரியாகப் பொருந்தாமையாகும். மருத்துவ விஞ்ஞான முன்னேற்றங்களால் இந்த உண்மை மிகத் தெளிவாகத் தெரிகிறது. சிறு பிள்ளைகளின் மிக அற்பமான குறைபாடுகளைக் கூட இனங் காணக் கூடியதாக உள்ளது. பல குறைபாடுகளைக் கொண்ட பிள்ளைகளும் வைத்தியத்துறையின் முன்னேற்றம் காரணமாக உயிர்வாழக்கூடியதாக உள்ளது. ஆகவே, பார்வைக் குறைபாடு, கேட்டற் குறைபாடு, வாசிக்க முடியாமை, வகுப்பில் ஏனைய பிள்ளைகளுடன் சேராது ஒதுங்கியிருத்தல் போன்ற குறைபாடுகளைக் கொண்ட பிள்ளைகளை எவ்வாறு இனம் பிரிப்பது என்பது பிரச்சினையாகும்.

ஏனென்றால், குறித்த ஒரு பிரிவுக்குள் பிள்ளைகளை அடக்குவது கஷ்டம். எந்த "லேபலை" இவர்கள் மீது ஒட்டுவது என்பதும் பிரச்சினைக்குரியது. 'லேபல்' ஒட்டுகின்ற சிக்கலான இந்த நடவடிக்கையானது உயர்தொழிற்துறையினர் மத்தியிலே வாத விவாதங்களைத் தோற்றுவித்து, மூலவளங்கள் தொடர்பான பிரச்சினைகளையும் தோற்றுவிக்கும். உதாரணமாக குறித்த ஒரு பிள்ளை வகுப்பறை நடவடிக்கைகளோடு ஒத்துப் போகவில்லையெனக் கருதும் ஆசிரியர், பெற்றோர்களுடன் கலந்துரையாடிய பின் நிபுணத்துவ ஆலோசனைக்காக வெளியாரை வரவழைக்கின்றார்.

இவர்களால் வழங்கப்படுகின்ற ஆலோசனைகள் பொருத்தமற்றவையாக இருக்கக் கூடும். ஒரு பிள்ளை குறித்த ஒரு பிரிவினாள்

அடங்குகிறதா இல்லையா என்பதை மையமாகக் கொண்டும் இவ்வாலோசனை அமையலாம். இவற்றால் பிள்ளைகள் எந்த அளவு பயன்பெறுகின்றனர் என்பதும் பிரச்சினை. பெரும்பாலும் இத்தகைய கலந்துரையாடல்கள் சம்பந்தப்பட்டவர்களின் சக்தியை விரயமாக்குவனவாக அமைந்தனவே தவிர, பிள்ளைக்கு எவ்வாறு உதவலாம் என்பதற்கான பயன்தரு திட்டங்கள் எதுவும் இவற்றால் உருவாகவில்லை. அத்துடன் இந்த ஆலோசனைகள் பிள்ளை சார்பில் யாது செய்ய வேண்டும் எனத் தெரியாத சூழ்ப்ப நிலையில் ஆசிரியரையும் பெற்றோரையும் தள்ளிவிட்டும் கூடும். குறித்த ஒரு பிள்ளைக்கு இன்ன 'லேபல்' தான் என எளிதில் இணக்கங் கண்டாலும் கூட, நிபுணத்துவ சேவை விதந்துரைக்கப்பட்டிருக்குமானால், பொருத்தமான விசேட பாடசாலையில் அல்லது விசேட பிரிவில் இடம் கிடைக்கும் வரை காத்திருக்க வேண்டும். காத்திருக்கும் காலம் பல வருடங்களாகவும் இருக்கலாம். இந்த இடைக்காலத்தில் வகுப்பாசிரியர் செய்வது என்ன? நிபுணர்களால் கையாளப்பட வேண்டும் என அப் பிள்ளையின் 'லேபல்' உறுதி செய்வதால், சாதாரண வகுப்பறையில் அப்பிள்ளைக்கு ஏதேனும் ஒரு முறையைக் கையாள அந்த வகுப்பாசிரியர் தயங்குகிறார்.

'லேபல்' குத்தும் இந்த நடைமுறையின் முன்றாவதும் மிக வருந்தத்தக்கதுமான விளைவு, மக்களின் மனப்பாங்கு தொடர் பானதாகும். பிள்ளைகளைப் பற்றி சுருக்கமாக ஓரிரு வார்த்தைகளில் இவர்கள் இப்படியானவர்கள், இவர்களால் செய்ய முடிந்தது என்ன? செய்ய முடியாதது என்ன? எதிர்காலத்தில் அவர்களுக்கு என்ன நிகழும்? என்றெல்லாம் கூறுவது வெறும் பொதுமைப் படுத்தலாகும். யாரேனும் ஒரு பிள்ளை இன்ன விதத்தில் ஊனமுடையது என உங்களுக்குக் கூறப்பட்டால், அந்தப் பிள்ளையிடம் இருக்கக்கூடிய எல்லாவிதமான திறன்களையும் மறந்துவிட்டு குறிப்பிட்ட அந்த

ஒரு குறைபாட்டின் மீது மாத்திரமே நீங்கள் கவனம் செலுத்துவீர்கள். இதன் விளைவு யாதெனில் அந்த நபர் பற்றிய இயலாவு எதிர்பார்ப்பு குறைவதாகும். பல பாடசாலைகளில் 'பரிகாரக் கற்பித்தல்' என்ற வார்த்தை வெறும்பேய் பயன்படுத்தப் படுவதை இதற்குப் பொதுவான உதாரணமாகக் குறிப்பிடலாம். வாசிப்பு, எழுத்து எனும் இரு திறன்களின் அடிப்படையில் ஒரு பிள்ளையை அப் பாடசாலையிலுள்ள யாராயினும் ஒருவர் இது மந்தமான பிள்ளை' எனத் தீர்மானிப்பாராயின் அது பரிகார முறைக்குரிய பிள்ளையாகக் கொள்ளப்படுகிறது. அப்பிள்ளை பாடசாலையில் அதிகளவு அடைவெதையும் பெறமுடியாது என்ற எதிர்பார்ப்பைத் தொடர்ந்து நிலவச் செய்வதே இதன் விளைவாகும்.

சில நாடுகளில் முறைசார் விசேட கல்வி வகைகள் ஒழிக்கப்பட்டுள்ளதாக அந்நாட்டுச் சட்டம் சொல்கிறது. லேபல் பயன்படுத்துவது பற்றி மேலே எடுத்துக் காட்டப்பட்ட வாதங்களும் ஆசிரியர்களின் துலங்கலை அது பாதிப்பதை எடுத்துக் காட்டுகின்றன.

லேபல் இடுவதானது சில ஆசிரியர்களைத் தமது மாணவர் சிலரை அதிகளவு பேணிப் பாதுகாப்பதற்கு இட்டுச் செல்கிறது. அன்புடன் கூடிய ஓர் அணுகுமுறை எவ்வகையான கற்பித்தலையும் மேம்படுத்தும் என்பது உண்மையே.) ஆயினும் அவர்களின் அடைவைக் குறைவாக மதிப்பிடுவதன் அபாயத்தையிட்டு நாம் கவனமாக இருப்பது அவசியம்.

அதிக அன்பும் பாதுகாப்பும் செலுத்துகின்ற ஆசிரியர்களின் இப்போக்கு சில மாணவர்களை மிக இலகுவடுத்திய கல்விச் செயற்பாடுகளிற் பங்குபற்றும் நிலைக்கு உள்ளாக்குகின்றன. அச்செயற்பாடுகளில் அவர்களுக்கு ஒருவித சவாலும் தூண்டலும் இருப்பதில்லை. உதாரணமாகச் சில ஆசிரியர்கள் வகுப்பில் ஏனைய மாணவர்கள்

குறிப்பிட்ட ஒரு கற்றலில் ஈடுபட்டிருக்க, சில மாணவர்களுக்குத் தாம் உதவுவதாக எண்ணிக் கொண்டு வரைவதிலும் நிறந்தீட்டுவதிலும் அவர்களை ஈடுபடுத்தக்கூடும்.

எவ்வாறாயினும் பொதுவாக அநேக பாடசாலைகளில் நடைபெறுவது யாதெனில், விசேட பிரச்சினையுள்ளவர்களாக அடையாளங் காணப்பட்ட பிள்ளைகளுக்கு விசேட உதவி வழங்குதலாகும். இதன்படி வாசிப்புக் கற்பதில் இடர்பாடுள்ளவர்களாகத் தோன்றும் பிள்ளைகளுக்கு வாசிப்பில் மேலதிக வேலைகள் வகுப்பறையினுள்ளேயே இவர்களுக்கென விசேடமாகத் தயாரிக் கப்பட்ட ஒப்படையாக இருக்கலாம். அல்லது வகுப்பிலிருந்து விடுவிக்கப்பட்டு வேறோர் இடத்தில் விசேட கருவிகளுடன் கூடிய பிரத்தியேக வேலைத்திட்டமாகவும் இருக்கலாம். சிலவேளைகளில் இப் பிள்ளைகளுக்கு உயர் அடைவைப் பெற்றுத் தரும் குறிக் கோளுடன் கவனமாகத் தயாரிக்கப்பட்ட கருவிகளைப் பயன்படுத்துகின்றதும் அவரவர் அடைவு மட்டத்துக்குப் பொருந்துவதுமாக இச் செயற்பாடுகள் அமைவதுண்டு. விசேட உதவி வழங்குவதில் பயனுறுதி மிக்க வழியாக இது அமையக் கூடும். எவ்வாறாயினும், அநேக சந்தாப்பங்களில் இவ்வகையான அணுகுமுறை இப்பிள்ளைகள் மற்றப் பிள்ளைகளிலிருந்து விலகித் தனியாக வேலை செய்ய வேண்டிய நிலையையே தோற்று விகின்றன. வகுப்பறை வேலையுடன் எவ்வகையிலும் தொடர்பற்றதாகவும் பிள்ளைக்கு அலுப்பூட்டுவதாகவும் இந்த வேலைகள் அமைவதுண்டு.

கற்றல் இடர்பாடுகளைக் கொண்ட பிள்ளைகளுக்கென உருவாக்கப்பட்ட செயற்பாடுகளில் தம்மை ஈடுபடுத்திக் கொள்ளுகின்ற மாணவர்கள் அதன் விளைவாக வேறு சில பாதிப்புகளையும் அனுபவிக்க நேரும். உதாரணமாக வகுப்பில் ஏனைய பிள்ளைகளுக்குச் கிடைக்கின்ற ஊக்குவிப்புச் செயற்பாடுகள் இவர்களுக்குக் கிடைப்பதில்லை. முக்கியமான தலைப்புக்கள், பாடப் பகுதிகள் இவர்களுக்கு விளங்காமற் போகும். இந்த விளக்கமின்மையால் மனமுறிவுக்கும், குழப்பத்துக்கும் அவர்கள் ஆளாகுவர்.

வாசிப்பு, எழுத்துத் திறன்களின் விருத்திக்கு உதவக்கூடிய தூண்டல்களுக்குரிய வகுப்பறைச் செயற்பாடுகளை அவர்கள் இழக்கவும் நேரலாம். மேலும் தனிமைப்படுத்திப் பிரத்தியேக செயற்பாடுகளில் ஈடுபடும்படி கேட்பதால் கற்போர் என்ற வகையில் அவர்களின் மனநிலையும், தோழர்கள் மத்தியில் அவர்களுடைய அந்தஸ்தும் பாதிக்கப்படுகின்றன.

பிள்ளைகளுக்கு அதீத பாதுகாப்புச் செலுத்துவதன் தீங்கு பற்றி அநேக ஆசிரியர்கள் இப்போது உணர்ந்துள்ளனர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. எல்லாப் பிள்ளைகளையும் ஒன்றாக வைத்து வேலை செய்வதற்கான வழிகளையே அவர்கள் தேடுகின்றனர். நன்னம்பிக்கையென்பது நல்ல கற்பித்தலுக்கு மிக முக்கியம் என்பதைப் புரிந்து கொள்ளல் அவசியம். விசேடமாகத் தமது பள்ளி வாழ்க்கையில் தோல்வி உணர்வை அனுபவிக்கும் பிள்ளைகள் விடயத்தில் தான் இந்த நன்னம்பிக்கை ஆசிரியருக்கு மிக மிகத் தேவை.

பிள்ளைகளை இனம்பிரித்தல், விசேட கவனம் செலுத்தல் என்பவற்றைக் கொண்ட மரபு வழிச் சிந்தனையானது, மாணவர்களில் ஒரு பிரிவினரைப் பொதுவான அமைப்பிலிருந்து பிரித்து விடும் தந்திரோபாயமாகவே அமைந்துள்ளது. இவ்வாறு பிரிக்கப்படுபவர்களில் சிலர் விசேட பாடசாலைகளிலும், சிலர் விசேட வகுப்பு அல்லது பிரிவிலும் சேர்க்கப்படுவர். அநேகர் குறுகிய கால தனி அல்லது குழுக் கற்பித்தலுக்காக வகுப்பிலிருந்து விடுவிக்கப்படுவர். கல்வியில் இவ்வாறு தனிப்படுத்துதல் அதி தீவிர பாதக நிலைமைகளுக்கு இட்டுச் செல்லும்.

பொதுவாகக் கல்வியில் பிரத்தியேக சலுகைகளைத் தயக்கமின்றி விரும்புகின்ற ஒரு போக்கு இன்று நிலவுகிறது எனக் கூறுவது நியாயமே எனத் தோன்றுகிறது. இப்போக்கினுடைய பாதக விளைவொன்று யாதெனில், கற்றல் இடர்ப்பாடுடைய பிள்ளைகளைக் கையாளுவதற்கு இயலுமான சில ஆசிரியர்களிருந்தால் அவர்களுடைய தன்னம்பிக்கையைக் கூடச் சிதைத்து விடுதலாகும்.

விசேட கல்வியானது நிபுணர்களுடையது என்பதே இதனால் வலியுறுத்தப்படும் செய்தியாகும்.

அண்மைக் காலத்தில் விசேட பாடசாலைகள் பெருமளவு விமர்சனத்துக்களாகியிருக்கின்றன. அவற்றிற்கு எதிராக முன் வைக்கப்பட்டுள்ள கண்டனங்கள் சில பின்வருமாறு.

- * இப்பள்ளிகளின் தங்கள் பிள்ளைகள் சேர்க்கப்பட்டிருப்பதையிட்டுப் பெற்றோர் அடிக்கடி கவலைப்படுகின்றனர்.
- * விசேட பள்ளிகள் மீது ஒரு அழியாத கறை உண்டு.
- * விசேட பள்ளிகளில் சேர்க்கப்பட்ட பிள்ளைகள் நல்ல முன்னேற்றம் காட்டினர் என்பதற்கான குறிப்பிடத்தக்க சான்றுகள் இல்லை.
- * இவ்விசேட பள்ளிகளின் பருமன், அவற்றின் நிறுவனப்படுத்திய தன்மை என்பன மிகக் குறுகியதாலால் இவற்றின் கலைத்திட்டம் மிகவும் வரையறைக்குட்பட்டது. இதன் காரணமாகப் பிள்ளைகளின் பரந்த கல்வி வளர்ச்சிக்கான சந்தர்ப்பம் மிகக் குறைவு.
- * விசேட பாடசாலைப் பிள்ளைகள் சாதாரண பிள்ளைகளுடன் தொடர்புபடல் கொள்ளவும். இடைவினை புரியவும் சந்தர்ப்பம் மறுக்கப்படுகின்றனர். (சாதாரண பிள்ளைகளும் விசேட பிள்ளைகளுடன் இடைவினையாற்றும் சந்தர்ப்பத்தை இழக்கின்றனர்.)
- * விசேட பாடசாலைக் கல்விக்கெனப் பெரும்பாலும் பிள்ளைகள் வெளிப்பிரதேசங்களுக்குச் செல்வதால் தமது சுற்றாடற் சமவயதுக் குழுக்களுடனான

சமூகத் தொடர்புகளை இழக்கின்றனர்.

- * விசேட பாடசாலைக்கு இடமாற்றம் செய்யப்பட்ட ஒரு பிள்ளை விசேட கல்விக்குப் பின் மீண்டும் சாதாரண பள்ளிக்கு மாற்றப்படுதல் என்பது கொள்கையளவில் இருந்த போதிலும் நடைமுறையில் சாத்தியமானதாக இல்லை.

இப்படியான கண்டனங்கள் இருந்த போதிலும் விசேட பள்ளிகள் வழங்கும் கல்வியின் தரம் சில பிள்ளைகளுக்கு மிகப் பயனுடையது எனவும், பலர் வாதிக்கக்கூடும். போதிய இடவசதியும், வள ஒதுக்கீடும், அர்ப்பணிப்புடன் கூடிய ஆசிரியர்களும் கொண்ட சில விசேட பாடசாலைகள் மாணவர் மையக் கல்வியை வழங்குவது குறிப்பிடத்தக்கது. இதனால் பிள்ளைகளின் தனிப்பட்ட பங்களிப்பும், அவர்களுடைய தன்னம்பிக்கையும் வளர்க்கப்படுகின்றன.

சில நாடுகளில் விசேட பாடசாலைகள் கலைத்திட்ட அபிவிருத்தியிலும் குறிப்பிடத்தக்க பணிகளைச் செய்துள்ளன. இது ஆசிரியர் குழுக்களாக ஒன்றிணைந்து, மாணவர்களின் தனிப்பட்ட தேவைகளைக் கவனத்திலெடுத்து, ஏற்ற ஒரு கலைத்திட்டத்தை வழங்குவதற்காக உழைத்ததன் விளைவாகும். இருந்த போதிலும் இத்தகைய விருத்திகள் விசேட பாடசாலைக்கு மட்டுமே உரியனவல்ல. கல்வியின் பொதுவான அமைப்பிலிருந்து வெகுதூரம் விலகிச் செல்லவே விசேட பாடசாலைகள் முயல்வதை அநேகர் உணரக் கூடும். இப்போக்கினால் ஆசிரியர், மாணவர்; இரு சாராரும் நட்டமடைகின்றனர். இதனால் இன்று உலகின் பல பாகங்களில் பிரதான நீரோட்டத்திற்கும் விசேட பாடசாலைகளுக்குமிடையே நெருங்கிய தொடர்பை விருத்தி செய்வதற்கான திட்டங்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டு உள்ளன.

பிள்ளைகளைத் தனிமைப்படுத்தல் என்பது விசேட பாடசாலையுடன் மாத்திரம் சம்பந்தப்பட்ட பிரச்சினையன்று. சாதாரண பாடசாலைகளிற் கூட விசேட ஏற்பாடுகள் இருப்பது பிள்ளைகளுக்குப் பாதகமானதே ஆகும்.

ஒரு பாடசாலையில் பிறழ்வான நடத்தை கொண்ட பிள்ளைகளுக்கென ஒரு விசேட பிரிவு ஏற்படுத்தப்பட்டது. ஆர்வமும் திறமையும் கொண்ட ஓர் இனம் ஆசிரியர் அப்பிரிவுக்குக் கற்பித்தார். அப்பிள்ளைகள் சுவையான கற்றல் சந்தர்ப்பங்களைப் பெறக்கூடிய வகையில் அவர் கடுமையாக உழைத்தார். பாடசாலையின் ஏனைய பகுதிகளோடு அப்பிள்ளைகளுக்குச் சிறிதும் தொடர்பிருக்கவில்லை. மூன்று அல்லது நாலு வருடங்களுக்கு அந்த விசேட பிரிவிலேயே பிள்ளைகள் காலங் கழித்தனர். அவர்கள் மற்ற வகுப்பறைகளுக்குள் செல்வது மிக அபூர்வம். வேறு ஆசிரியர்களோ மாணவர்களோ இப்பிரிவுக்குள் வருவதும் இல்லை. மதிய உணவும் அவர்களுக்காக அவ்விசேட பிரிவுக்கே அனுப்பப்பட்டது.

அநேகமாகத் தனிமைப்படுத்தல் எதிர்மறை விளைவுகளையே தோற்றுவித்தபோதிலும் அவற்றைச் சரியாகக் கண்டு பிடிப்பது இன்னமும் கஷ்டமாகவேயுள்ளது. எடுத்துக் காட்டாகப் பின்வரும் நிகழ்ச்சியைக் குறிப்பிடலாம். ஓர் ஆசிரியை தன்னுடைய வகுப்பில் மாணவர்களைக் குழுக்களாக்கிக் கற்பிக்கிறார். ஒரு குழுவைச் சுட்டிக் காட்டி, "இவர்கள் விரைவாக கற்பவர்கள்" என்றும், இன்னொரு குழுவைக் காட்டி "இவர்கள் நடுத்தரமானவர்கள்" என்றும் கூறுகிறார். மூன்றாவது குழுவொன்றும் அங்கே இருக்கிறது. அக்குழுவைப் பற்றி "இவர்கள் ஓரளவு முயற்சிப்பவர்கள்" என்கிறார். மேலும் இதைப் பற்றி விளக்குகையில், "இப்படிப் பிரிந்திருப்பதன் அடிப்படை இன்னதென்று இந்த பிள்ளைகளுக்குத் தெரியாது." எனவும் கூறுகிறார். வசதிக்காக நாங்களும் அப்படியே வைத்துக்கொள்வோம்.

இங்கே நாங்கள் சுட்டிக் காட்ட விரும்பும் பிரதான கருத்த யாதெனில், விசேட கவனிப்புச் செலுத்தும் நோக்கத்தில் நாம் இவ்வாறு பிள்ளைகளைப் பாகுபடுத்தும் போது, அவர்களுடைய சுய மதிப்பீட்டின் மீதும், அவர்கள் பற்றிய ஏனையோரின் மனப்பாங்கின் மீதும் அது எத்தகைய தாக்கத்தை உண்டு பண்ணும் என்பதையும் நாம் கட்டாயம் அறிந்திருக்க வேண்டும் என்பதே.

சுருக்கிக் கூறுவதாயின், பாடசாலைகளில் கற்றல் இடர்ப்பாடுகளை எதிர்நோக்குவோர் விடயத்தில் இன்று நடைமுறையிலுள்ள அணுகுமுறை, ஒரே மாதிரி குறைபாடுகளைக் கொண்டவர்கள் உப குழுக்களாக அடையாளம் காண்பதும், இடர்பாட்டுக்கான காரணங்களைப் பொதுமைப்படுத்துவதுமாகும். இத் தனிப்பட்ட மாணவர் கண்ணோட்டமானது பிள்ளைகளை இனம் பிரித்தலையும் தனிமைப்படுத்தலையும், பிரத்தியேக கவனிப்பையும் நோக்கி இட்டுச் செல்கிறது.

உங்கள் கவனத்திற்கு

- உங்கள் பிரதேசத்தில் கற்றல் இடர்பாடு தொடர்பான 'தனிப்பட்ட மாணவர் கண்ணோட்டம்' இன்னமும் நடை முறையில் உள்ளதா?
- இவ்வணுகு முறை பற்றிய விமர்சனங்களை நீங்கள் ஏற்றுக் கொள்கின்றீர்களா?

கலைத்திட்டக் கண்ணோட்டம்

கற்றல் இடர்பாடு பற்றிய தனிப்பட்ட மாணவர் கண்ணோட்டத்தினது குறைபாடுகளையும் அவற்றால் ஏற்படக்கூடிய தீங்குகளையும் இன்று அநேக நாடுகளில் ஆசிரியர்கள் புரிந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இதன் விளைவாக நெகிழ்ச்சியுள்ளதும் நன்மை பயக்கக்கூடியதுமான ஓர் அணுகு முறையை அவர்கள் தேடுகின்றனர். இதனை நாம் கலைத்திட்ட நோக்கு என்கிறோம். இதன்படி பிள்ளைகளின் இடர்பாடுகளை அவர்கள் பாடசாலை அனுபவங்களிற் பங்குபற்றுவதன் ஊடாகவே விளங்கிக் கொள்ள முயல்கிறோம்.

கலைத்திட்டக் கண்ணோட்டத்தைக் கைக் கொள்வதன் மூலம், தற்போதைக்குப் பாடசாலைக் கல்வியிலிருந்து நீக்கப்பட்டோர் உட்பட வித்தியாசமான பரந்தொரு மாணவர் தொகைக்கு உதவக்கூடியதாக இருக்கும். இக்கண்ணோட்டம் பின்வரும் நான்கு எடுகோள்களை அடிப்படையாகக் கொண்டது.

1. பாடசாலையில் எப்பிள்ளையும் இடர்ப் பாட்டினை அனுபவிக்கக்கூடும்.

கற்றலில் இடர்ப்பாடு அனுபவித்தல் என்பது பாடசாலை வாழ்க்கையில் இயல்பான ஒன்றே தவிர, அது பிள்ளையிடமுள்ள ஏதோ வொரு குறைபாட்டின் அறிகுறியல்ல என்பது உணரப்பட வேண்டும். ஏதேனும் ஓர் இடர்ப்பாடு பிள்ளைக்கு மனக்கிலேசத்தை உண்டு பண்ணுமாயின் மாத்திரமே பெற்றோர் அல்லது ஆசிரியரது விசேட கவனிப்பு வழங்கப்பட வேண்டும். கூட்டு மொத்தமான அடைவு ஒப்பீட்டளவில் அந்த வகுப்பு மாணவர்களிடையே குறைவாகவுள்ள எந்த வொரு பிள்ளைக்கும் இக்கருத்து பொதுவாகக் கற்றலில் திறமை காட்டும் ஒரு பிள்ளை, ஆசிரியர் தரும் குறித்த ஒரு

செயற்பாட்டில் அலுப்படையக்கூடும். குறித்த அச்செயற்பாட்டில் பிள்ளை முயற்சியைப் பயன்படுத்தாமல் இருக்குமாயின் அது பற்றிக் கவனிப்பது அவசியமாகிறது. மறுதலையாகப் பொதுவாகக் கற்றலில் மந்தமான ஒரு பிள்ளை குறித்த ஒரு செயற்பாட்டில் திறமை காட்டலாம். எனவே எல்லாப் பிள்ளைகளும் ஏதோ ஒரு வகையில் விசேட கவனிப்புக் குரியவர்கள் என்பதே இங்கு பிரதான கருத்தாகும்.

2. எந்த வழியில் கற்பித்தலை மேம்படுத்தலாம் என்பதை இவ்விடர்பாடுகள் சுட்டிக் காட்டும்.

இந்தப் புது அணுகுமுறையில் செயலாற்றுவதற்கு இதன் கோட்பாட்டு அடிப்படையினை விளங்கிக் கொள்ளல் அவசியம். தனிப்பட்ட மாணவர் கண்ணோட்டத்தில் பிள்ளையிடம் என்ன குறைபாடு உள்ளதெனக் கண்டறிவதிலேயே அதிக அக்கறை காட்டப்பட்டதை நீங்கள் நினைவு கூரலாம். இந்த அணுகுமுறை ஒரு 'மருத்துவ மாதிரி' என அழைக்கப்படுகிறது. மருத்துவச் சோதனை மூலம் பிள்ளையின் குறைபாட்டைக் கண்டு கொண்டால், சிகிச்சையைத் தீர்மானிப்பது எளிது என இவ்வணுகுமுறை கருதுகின்றது. மறுதலையாக மாணவர்களின் தனியாள் வேறுபாடுகள் அவர்களின் முன்னேற்றத்திற் செல்வாக்குச் செலுத்த வேண்டும் என்பதை இப்புதிய அணுகுமுறை விளக்குகிறது. ஆசிரியர் என்ற வகையில் நாம் என்ன செய்கிறோம் என்பதும் இங்கு முக்கியம். கற்றல் இடர்பாடுகள் பின்வருவனவற்றின் விளைவாகவே தோன்றுகின்றன.

- * ஆசிரியர்கள் மேற்கொள்ளும் தீர்மானங்கள்
- * ஆசிரியர் முன் வைக்கும் பணிகள்.
- * ஆசிரியர்கள் வழங்கும் மூல வளங்கள்.
- * வகுப்பறையின் ஒழுங்கமைப்புக்கு ஆசிரியர் தேர்ந்தெடுக்கும் முறை.

கற்றல் இடர்பாடுகள் ஆசிரியர்களால் தோற்றுவிக்கப்படலாம் என்பதால் ஆசிரியர்களால் அவற்றைத் தவிர்க்கவும் முடியும். இந்த நோக்கு, தீர்மானம் மேற்கொள்ளலைச் சுட்டிக் காட்டுவதால் இதிலே நேர்த்தன்மையுடன் கூடிய மனப்பான்மை முக்கியம். தீர்மானம் மேற்கொள்ளலின் மீது ஆசிரியர்களுக்குக் கணிசமான பங்களிப்பு உண்டு. இப்பங்களிப்பின் மூலம் பிள்ளைகள் வகுப்பறையில் வெற்றிகரமாக இயங்கவும், தம்மிடம் எத்தகைய இடர்ப்பாடு இருந்தாலும் அவற்றை வெற்றி கொள்ளவும் உதவ முடியும்.

3. இம் மேம்பாடுகள் அனைத்து மாணவர்களுக்கும் உவப்பான கற்றல் நிலைமைகளைத் தோற்றுவிக்கும்.

வகுப்பறைச் சம்பவங்களையும் சூழ்நிலைகளையும் பற்றிச் சிறந்த வியாக்கியானம் தரக்கூடிய திறமையை வளர்த்துக் கொள்ள, இக் கலைத்திட்டக் கண்ணோட்டம் ஆசிரியர்களுக்கு உதவும். தத்தம் வகுப்பு மாணவர்களின் கற்றல் இடர்ப்பாடுகளைக் கருத்திற் கொண்டு வகுப்பறையின் முழுமையான கற்றற் சூழலை மேம்படுத்த வேண்டுமென்பதே இதன் பிரதான நோக்கம். இந்த வகையில் கற்றல் இடர்ப்பாடுள்ள மாணவர்களை மூலவளமாகக் கருதி நேர்த்தன்மையுடன் நோக்க முடியும். நிலவும் வகுப்பறையமைப்பை எவ்வாறு விருத்தி செய்யலாம் என்பதற்கான பின்னூட்டலைப் பெற இவர்கள் உதவுவர். இவ்வாறு செய்யப்படும் மாற்றங்கள் வகுப்பில் எல்லா மாணவர்களாலும் அனுபவிக்கப்படுமாதலால் மேற்கொண்ட மாற்றத்தின் பயன் எல்லாருக்கும் கிடைப்பதை உறுதி செய்யலாம். கலைத்திட்டக் கண்ணோட்டத்தைக் கைக் கொள்வது

எல்லா மாணவர்களதும் கல்வியை மேம்படுத்துவதற்கான ஒரு கருவியாக அமையும்.

4. ஆசிரியர்களுக்கு தமது கற்பித்தல் நடைமுறையை விருத்தி செய்வதற்கான ஒத்தாசை வழங்கப்பட வேண்டும்.

கற்றல் இடர்ப்பாடுகள் நிபுணர்களால் மாத்திரம் கையாளப்பட்டது என்பதே கடந்த கால அனுபவம். ஏதேனுமொரு வகையில் வித்தியாசமானவர்களாகவோ, பிரத்தியேகமானவர்களாகவோ, யாரேனும் பிள்ளைகள் தென்பட்டால் அப்பிரச்சினைக்கு வெளியிலிருந்து நிபுணத்துவ உதவியை நாடும்படி ஆசிரியர்கள் ஊக்குவிக்கப்பட்டனர். இதன் விளைவாகத் தமது வகுப்பறையில் தம்மால் கற்பிக்க முடியாத சில பிள்ளைகள் இருப்பதாக ஆசிரியர்கள் எண்ணிக் கொள்ளலாயினர். விசேட கல்வி நிபுணர்களும் அத்தகைய பிள்ளைகளுக்குக் கற்பிக்கத் தம்மிடம் பிரத்தியேக முறைகள் இருக்கின்றன என்ற மனப்பதிவைத் தோற்றுவிப்பதன் மூலம் இந்த எண்ணத்தைத் தூண்டலாயினர். இவ்விதமான மனப்பாங்கு ஆசிரியர்களின் தன்னம்பிக்கையை மேலும் சிதைத்ததோடு, தமது வகுப்பு மாணவர்களில் சிலரைப் பற்றித் தாம் பெறுப்பேற்கத் தேவையில்லையென்ற எண்ணத்தையும் உண்டு பண்ணி விட்டது.

கலைத்திட்ட நோக்கு, ஒவ்வொரு ஆசிரியரும் தமது வகுப்பில் அனைத்து மாணவர்கள் மீதும் பொறுப்பேற்பதை ஊக்குவிக்கிறது. எவ்வாறாயினும் வெளியிலிருந்து உதவியோ, ஆலோசனையோ பெறக்கூடாதென்பது

இதன் பொருளல்ல. நாங்கள் ஒவ்வொரு வரும் வரையறுக்கப்பட்ட ஓர் அளவுக்கே முன்னனுபவமும், திறனும் பெற்றுள்ளோம். கஷ்டமான நிலைமைகளையும், சவால்களையும் நாம் சந்திக்க வேண்டியிருக்கும்.

எமது தொழில்சார் திறனின் மட்டுப்பாடுகளை இனங் கண்டு கொள்ள நாம் தயாராகவே இருக்க வேண்டும்.

எமது திறமைக்கு அப்பாற்பட்டவையும் உண்டு என்பதை ஏற்காது பாசாங்கு காட்டுவதில் எவ்வித நன்மையும் எமக்குக் கிடைக்கப் போவதில்லை. ஆசிரியர்களாகிய எங்கள் பொறுப்பின் ஒரு பகுதியை எங்களிடமிருந்து பிரித்து எடுத்துச் செல்ல விசேட கல்வி நிபுணர்கள் முன்வருவதை நாம் ஆதரிப்பதற்கில்லை. கற்றல்- கற்பித்தற் கருமத் தொடரில் இன்று தேவையான அணுகுமுறை சக்தியையும், வளங்களையும், நிபுணத்துவத்தையும் பகிர்ந்து கொள்ளலே யாகும் என்ற வாதத்தை நாம் முன்வைக்க விரும்புகிறோம். மேலும் கூறுவதாயின் வகுப்பறை விசேட தேவை தொகுப்பில் தொடர்ந்து வலியுறுத்தப்பட்டதற்கிணங்க வெற்றிகரமான பாடசாலைச் செயற்பாட்டில் பகிர்ந்து கொள்ளலும் இணைந்து கரும மாற்றுவதும் மிக முக்கிய அம்சங்களாகும்.

கற்றல் இடர்ப்பாடுகள் தொடர்பான கலைத் திட்டக் கண்ணோட்டத்துடன் சம்பந்தப்பட்ட இந் நான்கு எடுகோள்களைப் பற்றி அறிந்து கொண்டோம். எந்த வழியில் பாடசாலை செயற்பட வேண்டுமென்பது பற்றி இனிக் கவனம் செலுத்துவோம். இதன் பொருட்டு பிள்ளைகளை இனம் பிரிப்பதையும், தனிமைப் படுத்தல், விசேட கவனிப்பு என்பவற்றையும் கைவிடுவோம். உசாவியறிதல், ஒருங்கிணைத்தல், விருத்தி செய்தல் எனும் வழிமுறைகளைக் கைக்கொள்வோம். இவ்வகை அணுகுமுறைகளைக் கைக்கொண்டு ஒவ்வொரு பிள்ளையினதும் தனியாள் வேற்றுமைகளைக் கவனத்திலெடுத்துக் கற்

பிக்கும் வழிகளைத் தேடுவோம். மேலும் சில பிள்ளைகள் கற்றலில் எதிர்நோக்கும் இடர்ப்பாடுகளை விளங்கி எமது கற்பித்தலை மேம்படுத்திக் கொள்ள முனைவோம்.

உங்கள் கவனத்திற்கு

- வகுப்பில் எந்தப் பிள்ளைக்கும் இடர்ப்பாடுகள் இருக்க முடியும் என்பதை ஏற்றுக் கொள்கிறீரா?
- கற்றல் இடர்ப்பாடுகள் பற்றிய உமது சொந்தக் கருத்துக்கள், இங்கு எடுத்துக் காட்டப்பட்ட பரிந்துரைகளோடு எந்தளவு பொருந்துகின்றன?

முன்னேறிச் செல்வதற்கான ஒரு வழி.

அதிக எண்ணிக்கையான பிள்ளைகளைக் கொண்ட பெரிய வகுப்புக்களை ஒழுங்கமைத்தல் என்பது தவிர்க்க முடியாத வகையில் கற்பித்தலில் ஒரு பகுதியாக உள்ளது. இதனால் வகுப்பில் ஒவ்வொரு மாணவரையும் கவனத்தில் எடுத்துக் கொள்ள வாய்ப்பான ஒரு கற்றல் சூழலை உருவாக்கிக் கொள்வது ஆசிரியரின் இலக்காக இருக்க வேண்டும். முதலும் முக்கியமுமாக இதற்குக் குறித்தவொரு மனோபாவம் தேவை. ஒவ்வொரு மாணவரதும் தனியாள் வேறுபாடுகள் கண்டறியப்பட வேண்டியது அவசியம். அத்துடன் இத்தனியாள் வேறுபாடுகள் யாவும் வகுப்பறைச் செயற்பாடுகளைத் திட்டமிடவும் மேம்படுத்தவும் வாய்ப்பாகக் கொள்ளல் வேண்டும். மாணவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படுகின்ற ஒப்படைகள் தனிப்பட்ட மட்டத்தில் அர்த்தமுள்ளனவா என்பதை உறுதிப்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும். பின்வரும் நான்கு அடிப்படைகளில் மாணவர்களை ஆசிரியர் புரிந்து கொள்ள வேண்டும் என்பதே இதன் பொருளாகும்.

* முன் அனுபவம்

ஒரு பிள்ளை பாடசாலைக்கு உள்ளேயும் அதற்கு வெளியிலும் எவ்வகை அனுபவங்களைப் பெற்றுக் கொண்டுள்ளது.

* திறன்களும் அறிவும்

பிள்ளை எதனைப் புரிந்து கொள்கிறது? பிள்ளையின் தற்போதைய அறிவு, திறன் மட்டத்தில் அதனிடம் எதிர்பார்க்கக் கூடியது யாது?

* நாட்டங்கள்

பிள்ளையின் நாட்டங்களும் விருப்பங்களும்; யாவை?

* மனப்பாங்குகள்

கற்றலின் மீது செல்வாக்குச் செலுத்தக்கூடிய ஏதேனும் மனப்பாங்குகளைப் பிள்ளை கொண்டுள்ளதா?

பிள்ளைகளைப் புரிந்து கொள்வதன் ஒரு பகுதியாக அவர்களிடத்திற் காணக்கூடிய ஏதேனும் உடல் ரீதியான புலனுறுப்புக்கள் தொடர்பான அல்லது உடனலம் தொடர்பான குறைபாடுகளையும் கலைத்திட்டத்தைத் திட்டமிடுகையில் கவனத்திலெடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். தற்காலிகமான அல்லது இடைக்கிடை எழக்கூடிய இத்தகைய இடர்ப்பாடுகளைக் கண்டறிக்கூடிய நிலையில் நிச்சயமாக ஆசிரியர் என்ற வகையில் நாங்கள் தான் இருக்கின்றோம் என்பதை நாம் அறிய வேண்டியது அவசியம்.

உதாரணமாக நெருக்கமானதொரு வீட்டுச் சூழலில் கண்டறியப்படாத மெல்லிய செவிப்புலன் குறைபாட்டைக் கூட ஆசிரியர் கண்டறிய முடியும். பிள்ளைகளின் தனியாள்

வேறுபாடுகளைக் கருத்திற் கொண்டு பாடசாலைகள் அதற்கேற்பத் துலங்கலைக் காட்ட வேண்டுமாயின், ஆசிரியர்களினதும் தனித் தன்மைகள் கணக்கில் எடுக்கப்பட வேண்டும். உண்மையில் ஆசிரியர்களாகிய நாமும் எமது மாணவர்களைப் போலவே மிகுந்த தனியாள் வேற்றுமைகளை இனங் கண்டு அவற்றை மதிப்பதோடு, பாடசாலையின் நடவடிக்கை மேம்பாட்டுக்குப் பயன்படுத்திக் கொள்வது அவசியம். இக்கருத்தின் விளைவாக இக் கற்றற் சாதனம் முழுவதும் ஆசிரியர்களும் கற்போரா என்பது தொடர்ந்து வலியுறுத்தப்படுகிறது. இவ்வகையில் ஆசிரியர் தமது தொழிலின் பயனுறுதித் தன்மையை மேம்படுத்திக் கொள்வதற்குப் பாடுபடுபவர். இக்கருத்தை வலியுறுத்தும் வகையில் ஆசிரியர் தமது கற்பித்தலை மேம்படுத்துவதற்கு மூன்று பிரதான மூல வளங்களை எடுத்துக் காட்ட முடியும்.

1. முன் அனுபவம்.

நாம் ஒவ்வொருவரும் பெற்றுள்ள தொழில் அனுபவங்கள், சிறந்த ஆசிரியர்களாக நாம் எம்மை ஆக்கிக் கொள்வதற்குப் பயன்படும் செழுமைமிக்க ஒரு மூலவளமாகும். கற்பித்தல் மேம்பாடு என்பது, ஆசிரியர்கள் எதை எவ்வாறு செய்ய வேண்டுமென வெளியிலுள்ள விற்பன்னர்கள் சொல்லிக் கொடுப்பதன் விளைவாக ஏற்படுவதொன்றாகும் என்பதே பெரும்பாலும் கடந்த காலக் கருத்தாக இருந்தது. மனிதர்கள் எவ்வாறு கற்கின்றனர் என்பது பற்றிய ஆதாரமற்ற ஓர் அடிப்படையில் எழுந்ததே இக்கருத்தாகும். அத்துடன் ஆசிரியர் தமது சுய முயற்சியை தமது தொழில் சார் விருத்திக் கான வளமாகக் கொள்ளும் தன்னம்பிக்கையை இது சிதைத்து விடுகிறது. ஆகவே இக்கற்றல் சாதனத்தில், நீங்கள் சுயமாகச் செயலாற்றவும், உங்கள் சுய ஆற்றல்களை இனங் காணவும், நீங்கள் விரும்பும் ஆற்றல்களை வளர்த்துக் கொள்ள வழி காணவும் உங்களை ஊக்குவிக்க விரும்புகிறோம்.

2. சக ஆசிரியர்கள்

இக்கற்றற் சாதனத்திற் பல இடங்களில் வலியுறுத்தப்பட்டதற்கிணங்க வெற்றிகரமான நல்ல பாடசாலையென்பது இணைந்து பணியாற்றுதலையும், பகிர்ந்து கொள்ளுதலையும், தனது பண்பாகக் கொண்டிருக்கும். தொழில்சார் அபிவிருத்தி நடவடிக்கைகள் ஒத்துழைப்பும், பாதுகாப்பும் கொண்ட ஒரு சூழலில் நிகழ்வது இப்பாடசாலைகளின் முக்கியமான ஒரு பலமாகும். தனிப்பட்ட ஆசிரியர்கள் தங்கள் செயற்பாடுகள் பற்றி எடுத்துக் கூறக்கூடிய சகாக்கள் அங்கு இருக்கின்றார்கள். அத்துடன் அவற்றைப் பற்றிக் கருத்துக்களையும் நல்ல ஆலோசனைகளையும் வழங்கக்கூடிய நம்பிக்கை வாய்ந்த உடன் பணியாற்றும் தோழர்களும் அங்கு உள்ளனர்.

சாத்தியமான இடத்தில் அணிக் கற்பித்தல் முறையில் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட ஆசிரியர்கள் குறித்த பாடவேளையில் இணைந்து கற்பித்தல் மூலம் புதிய கற்பித்தல் முறைகளையும் கற்பித்தற் சாதனங்களையும் வகுப்பறைகளில் அறிமுகப்படுத்தலாம். இந்த அணுகுமுறை சக ஊழியர் ஒருவருக்கொருவர் பயிற்சி வழங்கும் நடைமுறை, விளையாட்டுப் பயிற்சி, கைவினைக் கைத்தொழில்கள் போன்றவற்றில் காணக்கூடியதொன்றாகும்.

3. ஆய்வுச் சான்றுகள்.

ஆசிரியர்களும் கற்போர்களே என்ற கருத்து வலியுறுத்தப்பட வேண்டியது அவர்கள் தங்கள் கற்பித்தலை மேம்படுத்திக் கொள்வதற்காக இயன்ற போதெல்லாம் தமது சகபாடிகளுடன் இணைந்து செயற்பட வேண்டும். சொந்தத்தில் பரிசோதனைகள் மேற்கொள்வதால் கற்பித்தலில் அடையக் கூடிய நன்மைகள் எவ்வளவு என்று கூறி ஒரு வரம்புக்குள் அவற்றை அடக்கிவிட நாம் விரும்பவில்லை. கல்வித்துறையில்

மேற்கொண்ட முறைசார்ந்த ஆய்வுகளின் முடிவுகள் பற்றிய எழுத்துருவிலான அறிக்கைகளிலிருந்தும், இத்துறை சார்ந்தோரின் அறிவு அனுபவம் போன்றவற்றிலிருந்தும் கிடைக்கக்கூடிய தகவல்கள் ஆசிரியர்களின் தொழில்சார் வீருத்திக்காகப் பயன்படுத்தப்பட வேண்டும். எவ்வாறாயினும் இத்தகைய சான்றுகள் சுய முன்னேற்றத்துக்காகப் பயன்படுத்தப்பட வேண்டுமே தவிர அவற்றை அப்படியே பிரயோகிப்பதல்ல.

ஆசிரியர்களின் தனியாள் வேற்றுமைகளைக் கருத்திற் கொண்டு, மாணவர்களின் தனிப்பட்ட இடர்ப்பாடுகளுக்கேற்பத் துலங்குவதற்கான வழிவகைகளை நாம் தேடுகையில் எத்தகையதொரு விரிந்த சூழலில் பாடசாலை இயங்குகின்றது என்பதையும் நாம் கவனிக்காது விட முடியாது. முழுச் சமூகத்தினதும் விருப்பங்கள், நாட்டங்கள், ஆர்வங்கள், அதன் தேவைகள் என்பவற்றை ஆசிரியர் என்ற வகையில் நாம் புறக்கணிக்க முடியாது. சமூக அங்கத்தினர்களால் முழுமையாக விளங்கிக் கொள்ள முடியாத விதத்தில் ஒரு பாடசாலை இயங்கினால் அல்லது அவர்களின் அவநம்பிக்கையை அது பெற்றுவிட்டால், பிள்ளைகளுக்குப் பாதகமான ஒரு நெருக்கடி நிலையினை அது தோற்றுவிக்கும். தங்கள் பிள்ளைகளுக்கு என்ன நடக்கிறதென்பதையிட்டுப் பெற்றோர் அதிருப்தியுறுவார்களாயின் அது ஆசிரியர்களின் மனநிலையையும், மாணவர்களின் முன்னேற்றத்தையும் பழுதுபடுத்தும். இதனால் பாடசாலையின் குறிக்கோள்களைச் சமூகம் நன்கு விளங்கிக் கொள்ளக்கூடிய விதத்தில் பாடசாலைக்கும் சமூகத்துக்கு மிடையே நெருங்கிய உறவினை ஏற்படுத்தல் அவசியம்.

இறுதியாக, எமது கற்பித்தலை மேம்படுத்த வழிதேடும் நாம், எத்தகைய தடைகளுக்கு மத்தியில் நாம் செயலாற்ற வேண்டியுள்ள தென்ற உண்மையையும் உணர வேண்டும். சாதனங்கள், மனிதர்கள் எனும் இருவித வளங்களும் வரையறுக்கப்பட்டவை. இருக்கின்ற காலம், சக்தி, மூலப்பொருள் என்பவற்றைக் கொண்டு செய்து முடிக்க வேண்டியவை ஏராளமுண்டு. இப்படிக்கூறுவதால் மனச்சோர்வடைய வேண்டியதில்லை. பதிலாகப் பெரிய வகுப்பறைகளில், குறைந்தளவு வளங்களை வைத்துக்கொண்டு, அதிக அழுத்தத்துக்கு மத்தியிலும் அநேக ஆசிரியர்கள் தன்னம்பிக்கையுடனும், ஆர்வத்துடனும் செயலாற்றுகின்றனர். இது ஓர் அடிப்படைப் பலமாக இருப்பதோடு, நாங்கள் வலியுறுத்த விரும்பும் இன்னொரு விடயத்தையும் இது எடுத்துக் காட்டுகிறது. அதாவது ஆசிரியர்களின் தொழில் ஆர்வமும் கவனிப்பும், அன்புடனான ஒத்தாசையும் கல்விக்கு மிக அத்தியாவசியமானவை என நம்புகிறோம். சுருக்கிக் கூறுவதாயின் வகுப்பறையின் விசேட தேவைகள் பற்றிய அணுகுமுறைகளில், கற்றல் இடர்ப்பாடுகள்

தொடர்பான கலைத்திட்டக் கண்ணோட்டத்தின் மூலம் கற்றல் செயற் பாட்டில் முழுமையான ஒரு விருத்தியைக் கொண்டு வர முடியும் என்ற நம்பிக்கையின் அடிப்படையில் மேற்கூறிய வாதங்கள் முன் வைக்கப்பட்டுள்ளன. விசேட தேவைகள் பிரத்தியேகமானவை. ஆகவே கற்றலை மேம்படுத்துவதற்கான சாத்தியங்கள் பற்றிய அகக் காட்சிகளை இவை தருகின்றன. அப்படித் தராத பட்சத்தில் அவை கவனிக்கப்படாமற் போகவுங் கூடும்.

உங்கள் கவனத்திற்கு

- இந்தப் 'புதிய அணுகுமுறை' பற்றி நீங்கள் கருதுவது யாது?
- ஆசிரியர் என்ற வகையில் உங்கள் கருமத் தொடருடன் இவ்வணுகுமுறை பொருத்தப்பாடுடையதென உணருகிறீர்களா?

மொடியூல் - 2

பொழிப்பு

கற்றல் இடர்பாடுகளை நோக்கும் இரு வழிகள்:

1. தனி மாணவர் நோக்கு

(மாணவர் இயல்புகளைக் கொண்டு இடர்பாடுகளை விளக்க முனைதல்)
இது பின்வரும் கருத்துக்களின் அடிப்படையில் அமைந்தது:

- * மாணவர்களுள் ஒரு பகுதியினரைப் பிரத்தியேகமானவர்களாக இனங் காண முடியும்.
- * இவர்களின் பிரச்சினைகளைப் பொறுத்து இவர்களுக்கு விசேட கற்பித்தல் கல்வி அவசியம்.
- * ஒரேமாதிரியான பிரச்சினையுடைய பிள்ளைகளை ஒன்றாக வைத்துக் கற்பிப்பது சிறந்தது.
- * ஏனைய பிள்ளைகள் அனைவரும் சாதாரணமானவர்கள்; வழமையான கற்பித்தலால் பயன்பெறுவர்.

2. கலைத்திட்ட நோக்கு

(பணிகள், செயற்பாடுகள், வகுப்பறைச்சூழல் என்பனவே இடர்பாட்டுக்குக் காரணம்)

இந்த நோக்கு பின்வரும் கருத்துகளை அடிப்படையாகக் கொண்டது

- * எந்தப் பிள்ளையும் பாடசாலையில் இடர்பாடுகளை எதிர்கொள்ளலாம்.
- * கற்பித்தலை மேம்படுத்துவதற்கான வழிகளை அவ்விடர்பாடுகள் சுட்டிக் காட்டும்.
- * அனைத்து மாணவர்களுக்கும் சிறந்த கற்றல் சூழலுக்கு இவ்வழிகள் இட்டுச் செல்லும்.
- * ஆசிரியர்களுக்குத் தமது நடைமுறைகளை விருத்தி செய்யும் முயற்சிகளில் ஒத்தாசை தேவை.

நீங்கள் சிறந்த ஆசிரியராவதற்கு உதவுதலும், சகல பிள்ளைகளும் கற்க உதவும் வழிகளைக் காண்பதுமே இப்பாடநெறியின் நோக்கம்.

பயிற்சி

2 - ஆய்வறி

கற்றற் சாதனத்திலே எடுத்தாளப்பட்ட பல்வேறு வாதங்கள் தொடர்பான மேலதிக விளக்கங்களை இனி வரும் அலகுகள் உங்களுக்குத் தரும். இவ்வலகுகளை எவ்வாறு கையாள்வது என்பதைப் பாடநெறித் தலைவர் உங்களுக்கு விளக்குவார்.

அலகுகளின் விடய உள்ளடக்கம்

- 2.1 விசேட தேவை என்பதை வரைவிலக்கணப்படுத்தல்.
- 2.2 விசேட தேவை விடயத்தில் பாடசாலைகள் யாது செய்யக்கூடும்?
- 2.3 அனைவரையும் உள்ளடக்கிய பாடசாலைகள்
- 2.4 அங்கவீனங்களைக் கையாள்தல்.
- 2.5 அங்கவீனம் தொடர்பான மனப்பாங்கு.
- 2.6 அங்கவீனத்தின் மீதான கண்ணோட்டம்
- 2.7 செயற்பாட்டில் ஒருங்கிணைப்பு
- 2.8 ஒருங்கிணைப்பின் மீதான கண்ணோட்டம்
- 2.9 ஆசிரியர்களின் தேவைகள்.

அலகு 2.1

விசேட தேவை - வரைவிலக்கணம்

அலகின் குறிக்கோள்

பிள்ளைகளின் சுற்றலிற் செல்வாக்குச் செலுத்தும் பல்வேறு காரணிகளை விளங்கிக் கொள்ளப் பங்குபற்றுவோர்க்கு உதவுதல்.

செயற்பாடு

1. குமாரின் கதை எனும் உரைப்பகுதியை வாசிக்க.
2. கதையைப் பற்றி உங்கள் சகபாடி ஒருவருடன் கலந்துரையாடுக. கதையின் சம்பவங்கள் பற்றி உமது உணர்ச்சிகளை முன்வைக்க.
3. நாலு அல்லது ஆறு பேர் கொண்ட குழுக்களில் பின்வருவனவற்றைக் கலந்துரையாடுக.
  - * குமாரின் இடர்ப்பாடுகள் எத்தன்மையின?
  - * ஈடுபட்ட பல்வேறு உயர்தொழில் நிபுணர்களின் பங்களிப்புப் பற்றிய உமது கருத்து யாது?
  - * குமாரில் முன்னேற்றம் தோன்றாமைக்குச் செல்வாக்குச் செலுத்திய காரணிகள் யாவை?
  - * குமாரின் முன்னேற்றத்திற் செல்வாக்குச் செலுத்துகின்ற காரணிகளின் தொகுக்கப்பட்ட பட்டியலொன்றைக் குழு நிலையில் தயாரிக்க. பட்டியற்படுத்தி இக்காரணிகளை வகைப்படுத்த முடியுமா எனப் பார்க்க.
4. உங்கள் முடிபுகளைப் பிற குழுக்களுக்குச் சமர்ப்பிக்க.

மதிப்பீட்டு வினாக்கள்

1. இச்செயற்பாட்டின் மூலம் என்ன சுற்றுக் கொண்டீர்கள்?
2. உங்கள் ஆசிரியத் தொழிலில் பயன்படத்தக்கன யாவை?
3. சுற்றல் இடர்ப்பாட்டின் கலைத்திட்ட நோக்கு பற்றிய உமது கருத்து யாது?

கலந்துரையாடலுக்குரிய
உரைப்பகுதி

குமாரின் கதை

இது ஆரம்பப் பாடசாலையொன்றில் கல்வி பயிலும் குமார் என்ற சிறுவனின் கதையாகும். குமார் போன்ற பிள்ளைகள் பற்றி அநேக ஆசிரியர்கள் அறிந்திருப்பர்.

குமார் எட்டு வயதை அடைந்தபோது கடந்த செப்டம்பரில் திருமதி கமலா என்பவரின் வகுப்புக்கு அனுப்பப்பட்டான். குமார் ஏனைய மாணவர்களை விட ஏதோ வகையில் பின்தங்கியவன் என்பதை வெகு சீக்கிரத்திலேயே திருமதி கமலா கண்டு கொண்டார். குமாரின் முன்னாள் வகுப்பாசிரியை செல்வி சரோஜா என்பவரிடம் இது விடயமாக உரையாடினார். அவன் எப்போதும் அப்படித்தான் என்பதை உறுதிப்படுத்திய சரோஜா அவன் கல்வி நடவடிக்கைகளில் மகிழ்ச்சியுடன் ஈடுபடுவதாகவும்; அவன் தன்னுடைய வகுப்பில் முந்திய வருடம் ஓரளவு முன்னேற்றங் காட்டியதாகவும் குறிப்பிட்டார். எனினும் அந்த முன்னேற்றம் மிகவும் மந்தமானது என்பது அவர் கருத்து. இதைக் கேட்ட திருமதி கமலா குமாரை மிகுந்த கவனத்துடன் அவதானிக்க வேண்டுமெனத் தீர்மானித்துக் கொண்டார்.

சிறிது காலங் கழிய பிரச்சினை துரிதமாக மோசமடைந்து வருவதாகத் தோன்றியது. குமாரிடம் சிறிதளவு முன்னேற்றம் தென்பட்டது உண்மைதான். ஆனால் அது மிக மந்தமாகவே இருந்தது. அவனுக்கும் வகுப்பில் ஏனைய பிள்ளைகளுக்குமிடையிலான இடைவெளி நாளுக்கு நாள் அதிகரிக்கலாயிற்று. குமாரின் நடத்தை சீர்கேடடைந்து வருவதாகத் தோன்றியமை மிகவும் கவலை தருவதாக இருந்தது. அவனுக்குரிய வேலையில் ஈடுபடும்படி கேட்கப்பட்ட போது ஓரிரு தடவை முரண்டு பிடித்ததுமுண்டு. வேலை செய்யாதிருப்பதற்காக அடிக்கடி சாட்டுக்களைக் கண்டுபிடிப்பவனாகவும் இருந்தான். புத்தகம் பேனை போன்றவை காணாமற் போயின. கழிவறைக்குச் செல்வதற்கான கோரிக்கை அவனால் அடிக்கடி கேட்கப்பட்டது. வகுப்பறையை விட்டு வெளியே போகக்கூடிய எவ்வித வேலையாயினும் அதற்காகத் தானாகவே முன் வருகின்ற முதல் ஆள் குமாராகத்தான் இருப்பான்.

நிலைமை இவ்வாறிருக்கவே அதிபரின் ஆலோசனையைப் பெறத் திருமதி கமலா தீர்மானித்தார். அதிபர் திரு. கந்தசாமி அவர்களிடம் குமார் பற்றிய தனது பிரச்சனையை எடுத்துக் கூறினார். குமாரின் முன்னைய வகுப்பாசிரியை செல்வி சரோஜாவுடன் இது பற்றிக் கதைக்க வேண்டுமென அதிபர் முடிவு செய்து கொண்டார். பிற்பாடு அவர் திருமதி கமலாவிடம் குமாரின் தேவைகள் மீது அதிக கவனம் செலுத்தும் விதத்தில் முழுமையான எழுத்து மூல அறிக்கையொன்றினைத் தயாரிக்கும்படி கேட்டார். திருமதி கமலா ஜனவரி மாதத்தில் அந்த அறிக்கையை அதிபரிடம் ஒப்படைத்தார்.

குமார் பற்றிய அறிக்கை

குமார் இனிய சபாவம் கொண்ட விரும்பத்தக்க ஒரு சிறுவன். ஆனால் ஓரிரு நிமிடங்களுக்கு மேல் ஒரு வேலையில் ஈடுபடுத்த முடியாது. அவனை யாரேனும் தொடர்ந்து மேற்பார்வை செய்து கொண்டிருக்க வேண்டும். இல்லையேல் அவன் மனம் அலையத் தொடங்கிவிடும். மற்ற மாணவர்களையும் இடையூறு செய்யத் தொடங்கிவிடுவான். நான் எல்லா வழிகளையும் முயன்று பார்த்து விட்டேன். கடுஞ்சொற்களால் கண்டித்திருக்கிறேன். அன்பாகவும் முயன்றுள்ளேன். இவையெதுவும் அவன் மனப்பாங்கில் பெரிய மாறுதல் எதையும் ஏற்படுத்தியதாகத் தெரியவில்லை.

சொல் அடையாளத் தேர்வில் ஆறு அல்லது ஏழு சொற்களையே குமாரால் வாசிக்க முடிகிறது. அவனுடைய சொந்தப் பெயரை அவன் அடையாளங் காண்கிறான். தற்பொழுது 2ஆந் தரப் புத்தகங்களுள் ஒன்றை வாசிக்கிறான். ஆனால் புத்தகத்தில் என்ன சொல்லப்படுகிறது என்பதை அவன் விளங்கிக் கொள்வதாகத் தெரியவில்லை. எண் கணிதத்தைப் பெறுத்தவரையிலும் இதே நிலைமைதான்.

வகுப்பில் மற்றவர்களை விட வெகுதாரம் பின் தங்கிய நிலையில் இருக்கிறான். ஓரளவுக்கு எண்ணவும், சிறு கணக்குகளைச் செய்யவும் அவனால் முடிகிறது. அதுவும் மனநிலையும் நன்றாக இருந்து எண்ணிகளையும் பாவித்தால் தான் இது கூடச் சாத்தியம். இவ்வாறு சிறிய கணிதச் செய்கைகளில் ஈடுபட்டாலும் அச்செயலை அவன் விளங்கிக் கொண்டதாகத் தெரியவில்லை. குழுச் செயற்பாடுகளிலும், மொழிப் பாடங்களிலும் அவன் ஏதேனும் பங்களிப்புச் செய்வது மிகவும் அபூர்வம்.

குமாரைப் பற்றி நான் மிக அதிகமாகவே சிந்திக்கிறேன். அவனுடைய பிரச்சினையின் மிக ஆழத்துக்கே சென்று அவனிடம் என்ன குறைபாடு உள்ளதென்பதைக் கண்டறிய முயன்றேன். கேட்டற் குறைபாடு அவனிடத்திலிருக்குமோ என நான் சந்தேகப்படுகிறேன். ஏனெனில் அவனுடைய பேச்சு இன்னமும் மிக முதிர்ச்சியற்றுக் காணப்படுகிறது. அத்துடன் நான் கொடுக்கும் எந்த ஓர் அறிவுறுத்தலையும் அவன் செயற்படுத்துவதில்லை. ஆயினும் அவனிடம் கேட்டற் குறைபாடு இருக்கிறதா அல்லது சொன்னதை விளங்கிக் கொள்ள அவனுக்கு முடியவில்லையா அன்றேல் அவன் வெறும் சோம்பேறியா என்பதை என்னால் தீர்மானிக்க முடியவில்லை.

சென்ற தவணை பெற்றோர் கூட்டத்திற்குக் குமாரின் தாய் வராத காரணத்தால் அவளைச் சந்திக்கச் சந்தர்ப்பம் கிடைக்கவில்லை. குமாருக்குத் தந்தை இல்லையென்று சரோஜா என்னிடம் சொன்னார். இது ஏதேனும் வழியில் அவனைப் பாதித்திருக்குமோ எனவும் நான் ஐயறுகிறேன்.

பாடசாலையில் குமாருக்கு விருப்பமானவை வரைதலும் உடற்பயிற்சியும், வீட்டில் தொலைக்காட்சி பார்ப்பதில் அதிக விருப்பம் என்று அவன் கூறுகிறான். வரையவும் நிறந்தீட்டவும் அவன் மிக விரும்புகிறான். விட்டால் முழுநாளும் அதையே செய்து கொண்டிருப்பான்.

கூடிய சீக்கிரம் குமாருக்கு ஏதேனும் விசேட உதவி வழங்கப்பட வேண்டுமென நான் நம்புகிறேன். அவனுக்காக நான் மிகவும் வருந்துகிறேன். அவனுடைய பிரச்சினையை நான் இன்னும் சரியாகப் புரிந்து கொள்ள வில்லையென்றே நினைக்கிறேன். இதனால் எந்த விதத்தில் நான் அவனுக்கு உதவ முடியும் என்பது எனக்குத் தெரியவில்லை. இது ஓர் அவசரமான பிரச்சினையென்றே எண்ணுகிறேன். ஏனென்றால் வகுப்பில் அவனுடைய நடத்தை மோசமடைந்து கொண்டே போகிறது.

குமாரின் தாயாரைப் பாடசாலைக்கு வரவழைத்துக் குமாருடைய பிரச்சினைகள் குறித்துக் கலந்துரையாட அதிபர் தீர்மானித்தார். குடும்பப் பின்னணி பற்றி நன்கு அறிந்து கொள்ள அவர் விரும்பியதோடு குமார் விடயத்தில் வீட்டிலும் சில நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்வதற்குத் தாயை இணங்கச் செய்ய முடியும் எனவும் நினைத்தார். குமாரை விசேட தேவைகள் ஆலோசனைச் சேவைக்கும், பாடசாலை வைத்திய அதிகாரியிடத்திலும் காட்டுவதற்குத் தாயின் அனுமதியைப் பெறவேண்டியுமிருந்தது.

இறுதியில் அதிபர், வகுப்பாசிரியை திருமதி. கமலா, குமாரின் தாய் மூவரும் சந்திக்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. குமாரின் மூன்றாவது பிறந்த நாளுக்குச் சில நாட்கள் முன்பதாகக் குமாரின் தாய் கர்ப்பவதியாக இருந்தார். குமாரின் தங்கையான சீதாவுக்கு 5 வயதாகப் போகிறது. உள்ளூர் முன்பள்ளிப் பாடசாலையொன்றுக்கு அவள் போகிறாள். அவளைப் பராமரிக்கின்ற ஆயா திடீரென்று வராமற் போனதால் தான், குமாருடைய தாய் முன்னைய பெற்றோர் கூட்டத்துக்கு வர முடியாமற் போய்விட்டது. குமார் மீது தாய் கொண்டுள்ள உண்மையான அக்கறை அதிபரையும் வகுப்பாசிரியையும் கவர்ந்தது. தன்னால் இயன்றளவு வீட்டில் அவனுக்கு உதவத் தாயார் தயாராக இருந்தார். வகுப்பில் குமார் ஏனையோரிலும் பார்க்கப் பின் தங்கியிருப்பதைக் கேட்டு அவர் ஆச்சரியமடையவில்லை. கற்பதில் அவன் எப்போதும் மந்தமே என்பதை அவர் குறிப்பிட்டார். அவர் கூற்றின்படி ஒன்றரை வயதுக்குப் பின்பே அவன் நடக்கத் தொடங்கினான். தெளிவாக இரண்டு மூன்று வார்த்தைகள் பேசத் தொடங்கிய போது அவனுக்கு வயது இரண்டைத் தாண்டி விட்டது. குமார் பிறந்த போது பிரசவம் கடினமானதாக இருந்தது என்ற தகவல் அதிபரைக் கவர்ந்தது. அந்நேரத்தில் இருக்கி (Forceps) கள் பயன்படுத்தப்பட்டதாகவும், அதன் விளைவாகக் குமாரின் மூளையில் மெல்லிய பழுது ஏதேனும் ஏற்பட்டு அது நிலைத்து விட்டதோ அல்லது குமாருக்கு 'டைஸ்லெக்ஸியா' ஏதேனும் ஏற்பட்டு அது நிலைத்து விட்டதோ அல்லது குமாருக்கு 'டைஸ்லெக்ஸியா' எனும் வியாதி இருக்குமோ என்றெல்லாம் அதிபர் யோசிக்கலானார். எனினும் இவையெதையும் அவர் குமாரின் தாய்க்குச் சொல்லவில்லை.

குமாரைப் பரிசோதிக்க வருகின்றவர்களிடம் இந்த விபரங்களைத் தெரிவிக்க அவர் தீர்மானித்துக் கொண்டார். விசேட தேவைகள் ஆலோசனைச் சேவையிடம் ஆலோசனை பெற வேண்டுமென்ற அதிபரின் ஆலோசனைக்குக் குமாரைக் காட்டுவதைத் தாயார் அவ்வளவு விரும்பவில்லை. ஏனெனில் குமாரிடம் செவிப்புலக் குறைபாடு இல்லையென்பது அவர் கருத்து. ஆகவே வைத்தியப் பரிசோதனை பயன்றது என அவர் கருதினார். இருந்தபோதிலும் வைத்தியப் பரிசோதனைக்கும் ஒப்புதல் தந்தார்.

மேற்படி சந்திப்புக்குப் பின்னால் அதிபரும் வகுப்பாசிரியையும் கலந்துரையாடினர். குமாரின் தாயுடன் நடத்திய பேட்டி மிகப் பயனுடையது என இருவருமே நம்பினார்கள். குறைந்த பட்சம் குமாரின் பிரச்சினையினுடைய ஒரு பகுதியையேனும் புரிந்து கொள்ள உதவக்கூடிய சில தகவல்கள் வெளிவந்துள்ளன. தகப்பனின் திடீர் மரணமும் குமாரிடத்தில் ஏதும் தாக்கத்தை உண்டு பண்ணியிருக்கலாம். குமார் தந்தையைப் பற்றி அடிக்கடி கதைப்பதாகவும் தாய் குறிப்பிட்டிருந்தார். கடினப் பிரசவமும், ஒரு முக்கிய அம்சம் என அதிபர் நினைத்தார். மூளையில் மெல்லிய பழுது ஏற்பட்டு நிலைத்திருத்தல் சாத்தியமே என்று அவர் நம்பினார். இவற்றோடு குமாரின் தாய் அதிக கரிசனையும் நல்ல இலட்சியமும் உடைய ஒரு பெண்ணாக இருந்த போதிலும் அவ்வளவு அறிவாளியாகத் தெரியவில்லை. இதுவும் குமாருடைய பிரச்சினைக்கு ஒரு காரணமாக இருக்கலாம். காரணம் எதுவாக இருந்த போதிலும் நிபுணத்துவ உதவியை நாடுதல் அவசியம் என அதிபர் வகுப்பாசிரியையுடன் சேர்ந்து தீர்மானித்தார். அதன்படி உடனே விசேட தேவைகள் ஆலோசனைச் சேவைக்குக் கடிதம் அனுப்பியதோடு, பாடசாலை வைத்திய அதிகாரியிடம் குமாரின் செவிப்புலனைச் சோதிக்குமாறு கேட்டார்.

அதிபரின் கடிதம் கிடைக்கப் பெற்றதாக உடன் பதில் கிடைத்தது. ஆனால் அவசரமாக ஏதும் அறியக் கிடைக்கவில்லை. பாடசாலை வைத்திய அதிகாரிக்கும், விசேட தேவைகள் ஆலோசனைச் சேவைக்கும் நீண்ட காலமாக காத்திருப்போர் பட்டியல்கள் உண்டென்பது அதிபருக்குத் தெரியும். அதனால் தைப்பொங்கல் பண்டிகைக்கு முன்பதாக குமார் பரிசோதிக்கப்பட வாய்ப்பில்லையென்பது அவர் அறிந்ததே.

செவிப்புலப் பரிசோதனைக்காகக் குமாரைப் பாடசாலை வைத்திய பரிசோதனைக்கு செல்லுமாறு வகுப்பாசிரியைக் கேட்டார். வகுப்பாசிரியை அவ்வாறே செய்தார். ஒரு முழுமையான செவிப்புலப் பரிசோதனைக்குப் பின் குமாரின் தாயார் எதிர்பார்த்தது போலவே காதில் எவ்விதக் குறைபாடும் இல்லையெனத் தெரிய வந்தது. இதனை உறுதிப்படுத்தும் கடிதம் அதிபருக்கு அனுப்பப்பட்டது.

இதற்கிடையில் பேச்சுக் குறைபாட்டுச் சிகிச்சையாளர் ஒருவர் வேறொரு பிள்ளையைப் பார்ப்பதற்காகப் பாடசாலைக்கு வந்தபோது அச்சந்தர்ப்பத்தைப் பயன்படுத்தி அதிபர் குமார் பற்றி அவரிடம் குறிப்பிட்டார். பேச்சுக் குறைபாட்டுச் சிகிச்சை நிபுணர் அன்று காலையே குமாரைப் பரிசோதிக்க இணங்கினார். போதிய நேரம் குமாருடன் பேசிப் பார்த்தபின், குமாரின் பேச்சில் எட்டு வயதுக்குரிய முதிர்ச்சியில்லாத போதிலும், வேறு குறைபாடு எதுவும் நிச்சயமாக இல்லையென்பதாக அதிபருக்கு அறிவித்தார். பேச்சில் உள்ள முதிர்ச்சியின்மை காலப்போக்கில் சரியாகும் என்று கூறிய அவர், பேச்சுச் சிகிச்சையெதுவும் அவசியமில்லை என்றார்.

ஏப்ரல் விடுமுறைக்குச் சில நாள் முன்பதாக விசேட தேவைகள் ஆலோசனைச் சேவையிலிருந்து திரு வசந்தன் என்பவர் குமாரச்சோதிப்பதற்காகப் பாடசாலைக்கு வருகை தந்தார். அவர் வைத்தியப் பிரிவுக்கு அவனை அழைத்துச் சென்று பல சோதனைகளை மேற்கொண்டார். முழு நேரமும் திரு. வசந்தனுடன் குமார் மிக நல்ல முறையில் நடந்து கொண்டான். கவனக் கலைப்புக்கு ஆளாகும் எந்த அறிகுறியும் தென்படவில்லை. வகுப்பாசிரியையான திருமதி. கமலா இதையிட்டு ஆச்சரியப்படவில்லை. ஏனெனில் அவனுக்கு விருப்பமான விடயமாக இருந்து, அவன் மீது தனிப்பட்ட கவனிப்பும் வழங்கப்படும் பட்சத்தில் மிக நீண்ட நேரம் கவனம் செலுத்தக்கூடியவன் என்பது வகுப்பாசிரியருக்குத் தெரியும். இவ்வாறு தனிப்பட்ட கவனம் செலுத்துவது வகுப்பாசிரியருக்கு ஒரு முக்கிய பிரச்சினை. 38 மாணவர்களுள்ள வகுப்பில் குமார் ஒருவனுக்காக மற்ற எல்லோரையும் புறக்கணிக்க அவரால் முடியாது.

திரு. வசந்தன் அவர்கள் புறப்பட முன் அதிபருடனும், வகுப்பாசிரியருடனும் தான் கண்டறிந்தவை பற்றிக் கலந்துரையாடினர். சுவாரஸ்யமான சில தகவல்கள் தெரிய வந்தன. திரு. வசந்தன் மேற்கொண்ட பல சோதனைகளுள் படம் சார் சொல்லாட்சிச் சோதனையும் ஒன்று. இதில் குமார் பெற்ற புள்ளி 73 எனத் திரு. வசந்தன் எடுத்துக் காட்டினார். இதில் ஏதும் முக்கியத்துவம் இருப்பதாக அதிபருக்கும் வகுப்பாசிரியைக்கும் தெரியாத போதிலும் வசந்தன் அவர்கள் இது பற்றி அதிக அக்கறை காட்டினார். இச்சோதனை முடிவும் பாடங்களில் அவனுடைய குறைந்த அடைவு மட்டமும் நடத்தை தொடர்ந்து சீர்கேடைந்து செல்வதும் ஒரு கல்வி உளவியலாளரின் துணையை நாட வேண்டும் என்ற சிந்தனைக்கே தம்மை இட்டுச் செல்வதாக அவர் தெரிவித்தார். குமாரின் வீட்டுச் சூழல் பற்றியும், சுடினப் பிரசவம் பற்றியும் அதிபர் கூறிய விபரங்களைத் திரு. வசந்தன் ஆர்வத்துடன் செவிமடுத்தார். அவனது சுற்றல் இடர்ப்பாடுகளுக்கு இவை பெருமளவுக்குக் காரணமாயிருக்கலாம் என்பதை அவரும் ஒப்புக் கொண்டார். எனினும் கல்வி உளவியலாளர் ஒருவர் தான் இது குறித்துச் சரியான தீர்மானம் எடுக்கக்கூடியவர் என்பதே வசந்தன் அவர்களின் கருத்து.

பயனுடைய பல ஆலோசனைகள் திரு. வசந்தனால் முன்வைக்கப்பட்டன. வாசிப்புத் திறன் சோதனையொன்றைக் குமாருக்கு நடத்தினார். வாசிப்புத் திறன்களில் அடைந்துள்ளவையாவை? இன்னும் அடையப் பெறாதவை யாவையென இச்சோதனை காட்டும். உண்மையில் இச் சோதனைகளுள் பலவற்றைக் குமாரால் செய்ய முடியவில்லை. சோதனையிலிருந்து பெறப்பட்ட அநேக தகவல்கள் ஏற்கனவே வகுப்பாசிரியருக்குத் தெரிந்தவை. வாசிப்புக் கஷ்டமான ஏனைய பிள்ளைகளுக்கும் இச் சோதனைகள் பொருத்தமாயிருக்கும் என்று அதிபர் நினைத்தார். "நிரல்படுத்திய வாசிப்புத் தொகுதி" பொருத்தமான பல உருப்படிகளைக் கொண்டிருந்தது. ஒரு தொகுதியைப் பாடசாலைக்கெனத் தான் கடனாகத் தருவதாகவும் அதைக் கொண்டு அதன் பயன்பாட்டை மட்டிட முடியும் என்றும் திரு. வசந்தன் கூறினார்.

குமாரின் வகுப்பாசிரியை திருமதி கமலா இதுவரை நடந்தவை பற்றி ஒரு முடிவுக்கும் வர இயலாத குழம்பிய மனநிலையில் இருந்தார். பாடசாலை வைத்திய அதிகாரியும், பேச்சுச் சிகிச்சையாளரும் விசேட தேவை ஆசிரியரும் துரிதமாக நடவடிக்கையில் இறங்கியதோடு தமக்குரிய பணியைத் திறம்படச் செய்தனர். வைத்திய அதிகாரியும், பேச்சுச் சிகிச்சை நிபுணரும்; குமாருடைய செவிப்புலன் பற்றியும், பேச்சுக் குறைபாடு பற்றியும் அவர்களிடம் கேட்கப்பட்ட வினாக்களுக்குச் சரியாக விடை தந்துள்ளனர். வசந்தன் அவர்கள் பயனுள்ள பரிந்துரைகளைத் தந்துள்ளார். இருந்த போதிலும் குமாரின் பிரச்சினை இன்னமும் தீர்க்கப்படாத நிலையில் அப்படியே தான் இருக்கிறது என்பது திருமதி கமலாவுக்குத் தெரியும். குமாருக்கும் வகுப்பில் மற்ற மாணவர்களுக்குமிடையிலான இடைவெளி மேலும் அதிகரித்துக் கொண்டே போகிறது. நடத்தை மோசமடைந்து கொண்டே போகிறது. அத்துடன் கல்வி உளவியலாளரின் பரிசோதனைக்காக அவன் காத்திருக்கவும் வேண்டும். அதற்குள் புதுவருட விடுமுறையும் வந்துவிடும். விடுமுறைக்குப் பின் அவன் வேறார் வகுப்புக்குச் சென்று விடக் கூடும். குமார் விடயத்தில் இதிலும் பார்க்கக் கூடுதலாக ஏதாவது செய்யப்பட்டிருக்க வேண்டும். எனினும் செய்யப்படாமையே யாரைக் குறை சொல்வதென்ப புரியாத நிலையில் வகுப்பாசிரியைக்கு ஒரு வகை விரக்தியே தோன்றியது.

ஜூன் கடைசிப் பகுதியில் தான் கல்வி உளவியலாளர் பாடசாலைக்கு வருகை தந்தார். உளவியலாளருக்கு ஏப்பிரலில் அதிபர் எழுதிய கடிதம் பற்றிக் குமாரின் தாயாருடைய சம்மதம் பெறப்பட்டிருந்தது. கல்வி உளவியலாளர் குமாறை அவனுடைய வகுப்பறையில் கொஞ்ச நேரம் அவதானித்தார். பின்னர், வைத்திய அறைக்கு அழைத்துச் சென்று சுமார் ஒரு மணி நேரம் பேட்டி கண்டார்.

பிற்பகலில் அதிபர், வகுப்பாசிரியை, கல்வி உளவியலாளர் மூவரும் கலந்துரையாடுவதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. தன்னுடைய கருத்தின்படி குமாறை விசேட வகுப்புக்கு அனுப்பத் தேவையில்லை என்ற கருத்தை இக்கலந்துரையாடலின் போது கல்வி உளவியலாளர் தெரிவித்தார். இக்கருத்து அதிபருக்குப் பெரும் ஆறுதல் தருவதாக இருந்தது. ஏனெனில் அதிபரோ, வகுப்பாசிரியையையோ குமாறை ஒரு சுமையாகக் கருதிச் சுமையை இறக்கிவிட எண்ணியிருக்கவில்லை. அவனைத் தங்கள் பாடசாலையிலேயே வைத்துக் கொண்டு அவனுக்கு உதவியாக என்ன செய்யலாம் என்பதையே தெரிந்து கொள்ள அவர்கள் விரும்பினர். வெஸ்லரின் நுண்ணறிவுச் சோதனைகள் சிலவற்றை அந்த உளவியலாளர் குமார் மீது பிரயோகித்துப் பார்த்ததாகத் தெரிந்தது. நுண்ணறிவு ஈவு குமாரிடத்தில் வாய்மொழி அளவுத்திட்டம் 79 ஆகவும், செயற்பாட்டு அளவுத்திட்டம் 94 ஆகவும் இருந்துள்ளது. உளவியலாளரின் கருத்துப்படி அதிக விளக்கமோ, மொழிப் பிரயோகமோ தேவைப்படாத சோதனையில் குமாரின் துலங்கல் நன்றாகவுள்ளது. இந்த விடயம் திருமதி கமலாவுக்கும் புதிதல்ல. குமாறைத் தனிமைப்படுத்திக் கற்பிப்பதில் தான் ஆர்வம் காட்டவில்லையென்றும் உளவியலாளர் தெரிவித்தார். குமாறை விசேட பாடசாலைக்கோ அல்லது விசேட வகுப்புக்கோ அனுப்புவதால் சாதாரண பிள்ளைகளுடன் இடைத்தொடர்பு கொள்ளும் வாய்ப்பு அவனுக்கு மறுக்கப்படும் என்பதை அவர் எடுத்துக் காட்டினார். உள்ளூர் விசேட பாடசாலைப் பிள்ளைகளை விடப் பெருமளவுக்குக் குமார் திறமையானவன் என்பதோடு, அவன் வாசிப்பில் ஆந் தர மட்டத்தைக் காட்டுவதால் எதோ முன்னேற்றம் அவனிடம் தென்படவே செய்கிறது என்பது உளவியலாளரின் வாதம்.

குமாரின் வீட்டுச் சூழல் பற்றி உளவியலாளர் கேட்க அந்த விபரங்களை அதிபர் எடுத்துக் கூறினார். வைத்தியரொருவர் உடல் நோயைப் பற்றிப் பிணியாய்வு செய்வது போல, ஒரு பிள்ளையின் கற்றல் இடர்ப்பாடுக்கான காரணத்தை எவரும் எளிதில் தீர்மானித்து விட முடியாதென்பதை உளவியலாளர் விளக்கினார். அப்பிரச்சினையில் பல காரணிகள் ஏதோ வகையில் சம்பந்தப்பட்டிருக்கலாம்.

அதன் பின்னர் டிஸ்லெக்சியா வியாதி பற்றிய சந்தேகத்தை வகுப்பாசிரியை எழுப்பினார். குமாருக்கு டிஸ்லெக்சியா வியாதி உண்டா? இந்தச் சொற் பிரயோகத்தைப் பயன்படுத்துவது தனக்குச் சம்மதமில்லாத ஒன்று என்பதை உளவியலாளர் விளக்கினார். இச்சொல்லை என்ன கருத்தில் மக்கள் பாவிக்கின்றனர். என்பதே ஐயத்துக்குரியது. அதுமட்டிமன்றி அந்த வியாதியுடையவர்களுக்குக் கற்பிப்பதற்கான விசேட கற்பித்தல் முறையெதுவும் கிடையாது.

உளவியலாளர் புறப்பட முன் பிரயோக ரீதியான மூன்று பரிந்துரைகளை முன் வைத்தார். அதில் முதலாவதாகத் தான் திரு. வசந்தனைச் சந்தித்து, குமாருக்கு உதவும் வகையில் எதிர்வரும் தவணையில் வாரத்துக்கொரு தடவை பாடசாலைக்கு வந்துபோகும்படி கேட்டக் கொள்வதாகத் தெரிவித்தார். இரண்டாவதாகக் குமாருக்கு வாசிப்புப் பாடத்தைப் போலவே, மொழிச் செயற்பாடுகளும் அவசியம் என்பதைக் குறிப்பிட்டார். மொழிவிருத்திக்கான வேலைத்திட்டங்கள் உள்ளடங்கிய மூன்று புத்தகங்களின் பெயர்களையும் குறிப்பிட்டார். இறுதியாக வகுப்பறையில் குமாரின் நடத்தை மோசமடைந்து செல்வதாகிய பிரச்சினையில் வகுப்பாசிரியை குமாரின் அடைவுகள் குறித்து அவனைத் தாராளமாகப் புகழ்ந்து பாராட்ட வேண்டுமென்பதை வலியுறுத்தினார். வகுப்பில் ஏனைய மாணவர்களோடு ஒப்பிடும் போது அவனுடைய சாதனை மிகச் சிறியதாக இருந்தாலும் கூட ஆசிரியை அதனைப் பாராட்ட வேண்டும். விதந்துரைக்கப்பட்ட புத்தகங்களுக்கான கொள்வனவுக் கட்டளையை அதிபர் உடனே அனுப்பினார். குமார் கனிஷ்ட பிரிவில் இரண்டாம் ஆண்டைத் தொடங்குவதற்கு முன்னர் அவை கிடைக்கப் பெற வேண்டுமென்று அவர் எதிர்பார்த்தார்.

வகுப்பாசிரியை எப்படி ஆரம்பித்தாரோ அதே மாதிரியாகக் குமாரைப் பற்றிய கவலையுடனேயே அக்கல்வியாண்டை முடித்துக் கொண்டார். விசேட தேவை ஆலோசனைச் சேவை ஆசிரியர், பாடசாலை வைத்திய அதிகாரி, பேச்சுச் சிகிச்சை நிபுணர் உளவியலாளர் எல்லோரும் குமாரச் சோதித்துப் பார்த்து விட்டனர். அவர்கள் தங்களிடம் கேட்கப்பட்ட வினாக்களுக்கு விடை தந்தார்கள். அல்லது வகுப்பறையில் அவனுக்குச் செய்ய வேண்டியன பற்றிய பயன்மிகு ஆலோசனைகளைத் தந்துதவினர். சில புத்தகங்கள், ஒரு மொழிச் செயற்றிட்டம், சில சோதனைகள் போன்றவை விந்துரைக்கப்பட்டன அவற்றை வாங்குவதற்கான ஏற்பாடும் செய்யப்பட்டுள்ளது. பரிகாரக் கற்பித்தலுக்காக ஓர் ஆசிரியர் அடுத்த தவணை ஆரம்பத்திலிருந்து வாரத்துக்கொரு தடவை வரப்போகிறார். தன்னுடைய வகுப்பில் கழிந்த இந்த ஓராண்டு காலத்தில் குமார் சிறிது முன்னேற்றம் காட்டியுள்ளதோடு, வகுப்பில் தன்னால் கையாளக் கூடியவனாகவே இன்னமும் அவன் இருக்கிறான் என்ற போதிலும் திருமதி கமலாவுக்கு இன்னமும் குமாருடைய எதிர்காலம் கேள்விக்குறியாகவே இருக்கிறது.

அலகு 2.2

விசேட தேவைகள் தொடர்பாகப் பாடசாலைகள் யாது செய்யலாம்?

அலகின் குறிக்கோள்

பிள்ளையின் விருத்தியிற் செல்வாக்குச் செலுத்துகின்ற பாடசாலை சார்ந்த காரணிகளை இனங் கண்டு கொள்ள உதவுதல்.

செயற்பாடு

1. ஃபொண்டெயின் எனும் தலைப்பிலான உரைப்பகுதியை வாசிக்க.
2. சக பங்குபற்றுநர் ஒருரோடு பின்வரும் பிரச்சினைகள் பற்றிக் கலந்துரையாடுக.
  - * ஃபொண்டெயினில் உள்ள விசேட தேவைகள் யாவை?
  - * இந்த விசேட தேவைகள் ஏற்படுத்தும் காரணிகள் எவை?
3. நான்கு ஆறு பேர் கொண்ட குழுக்களாகச் சோந்து மேற்போந்த வினாக்களுக்கான உங்கள் விடைகளை ஒப்பு நோக்குக. பின்னர், பின்வரும் பிரச்சினையைக் கலந்துரையாடுக.

ஃபொண்டெயினில் பணியாற்றும் ஆசிரியர்கள் தமது பாடசாலை சார் கொள்கையையும் நடைமுறையையும் மீளாய்வு செய்ய விரும்பினால் என்னென்ன அம்சங்களை அவர்கள் பரிசீலனைக்கு உட்படுத்த வேண்டும்?
4. ஃபொண்டெயினின் பாடசாலைகளில் மீளாய்வுக்குரிய முக்கிய அம்சங்கள் என நீர் கருதுகின்றவை பற்றிய உமது அறிக்கையை ஏனைய குழுக்களுக்கும் வாசித்துக் காட்டுக.
5. உங்கள் பாடசாலையின் கொள்கை மீளாய்விலே மேற்கூறிய அம்சங்களின் முக்கியத்துவம் பற்றிக் கலந்துரையாடுக.

மதிப்பீடு

1. கலந்துரையாடலின் போது நீங்கள் கவனத்திலெடுத்த பாடசாலை சார்ந்த காரணிகள் உங்கள் பாடசாலைக்கும் பொருந்துவனவா?
2. இடர்ப்பாடுகளை அனுபவிக்கும் பிள்ளைகளுக்கு உதவும் வகையில் மாற்றியமைக்க வேண்டிய அம்சங்கள் தற்போதைய உங்கள் பாடசாலையில் உண்டா?

கலந்துரையாடலுக்குரிய
உரைப்பகுதி

ஃபொண்டெயின்

சிறியதொரு தீவு நாடாகிய ஃபொண்டெயினில் கல்வி நிலைமைகள் பற்றி அண்மையில் ஆராய்ச்சிக் குழுவொன்று ஆய்வுகளில் ஈடுபட்டது. பெருமளவுக்கு ஆடம்பர வாழ்க்கை நடத்தும் ஒரு சமுதாயம் அது. அறிவுசார் திறன்களுக்கு நாங்கள் எந்தளவு அழுத்தம் கொடுக்கிறோமோ அந்தளவுக்கு வெளி அலங்காரத்துக்கும் நவ நாகரீகத்துக்கும் அவர்கள் அதிகளவு அழுத்தம் கொடுப்பவர்கள். எங்கள் சமூகத்தில் சிலர் மதிகேடான நிலையை அருவருப்பது போல, அவர்களது சமூகத்தில் பெரும்பாலோர் அசிங்கத்தனத்தை வெறுத்தொதுக்குவர். மேலும் அசிங்கமான தோற்றமுடையோர் முட்டாள்கள் எனக் குறிப்பிடப்படுவதோடு, உள்ளூர் வாசிகள் மத்தியில் இவர்களைப் பற்றிய பேச்சுக்கள் தான் பெரும் ஹாஸ்யத்துக்குரிய விடயங்கள்.

அச்சமூகத்தவர் ஒரு வகை எழுத்து முறையொன்றை விருத்தி செய்து கொண்டிருந்தனர். மிக நளினம் வாய்ந்தவர்கள் மாத்திரமே அதில் நிபுணத்துவம் பெறக்கூடியதாயிருந்தது. அவர்கள் பின்பற்றிய தொழினுட்ப முறையின் கீழ் இயந்திரங்களைக் கையாள்வதற்கு மிகுந்த நளினமும் திறனும் தேவையாயிருந்தது.

பாடசாலைகளிலே மாணவர்களின் வெற்றி பெருமளவுக்கு அவர்களது அசைவுத் திறன்களைக் கொண்டே தீர்மானிக்கப்பட்டது. நளினம் என்பதன் பல்வேறு படித்தரங்களை இனங் காண்பதற்குத் தேவையான விரிவான சொற்களஞ்சியத்தையும், மதிப்பீட்டு முறைகளையும் அந்நாட்டின் கல்விச் சேவைப் பிரிவு முயன்று உருவாக்கியிருந்தது. தீவிர அருவருப்பான சுவாவம் கொண்ட பிள்ளைகளுக்கென பிரத்தியேகமான சிறிய விசேட பாடசாலைகள் அமைக்கப்பட்டிருந்தன. அத்தகைய பிள்ளைகள் குறைசாதாரண நளின ஈவு (Sub-normal grace quotients) கொண்டவர்கள் என அழைக்கப்பட்டனர். இது தவிர மிகச் சிறிய அல்லது மிதமான அருவருப்பான சுவாவம் கொண்டோர் எனக் கருதப்பட்ட பிள்ளைகளுக்கு சாதாரண பாடசாலைகளில் பல்வகைப்பட்ட விசேட உதவிகள் வழங்கப்பட்டன.

தீவின் ஏதேனும் ஒரு இடைநிலைப் பாடசாலைக்குப் பிள்ளைகளை அனுமதிக்கும் போது அவர்களுடைய பொதுவான அசையுந் திறன்கள் சோதிக்கப்பட்டு அத்திறன்களின் அடிப்படையில் வகுப்புக்கள் வழங்கப்பட்டன. நடனம் தாளலயம் உட்பட சகல விதமான அசைவுகளையும் அந்நாட்டுக் கலைத்திட்டம் வலியுறுத்தியுள்ளது. 'கலைத்திட்டத்தினூடாக நளினத்துவம்' என்ற கருத்துக்கு அண்மைய ஆண்டுகளில் குறிப்பிடத்தக்க அளவு கவனம் செலுத்தப்பட்டது. இதனால் பயன்படுத்தப்பட்ட அநேக கற்பித்தல் அணுகுமுறைகள் அசைவுகளுக்கு வலுவான அழுத்தம் கொடுப்பனவாகவே இருந்தன. தொடர்பாடலும் பதிவு செய்தலும் அதிகளவில் பயன்படுத்தப்பட்ட முறைகளாகும்.

தீவின் பாடசாலை முறை பற்றி சமுதாய அங்கத்தினர் மத்தியில் பல்தரப்பட்ட விவாதங்கள் காணப்படுவதனை ஆய்வுக் குழுவினர் கண்டனர். பாடசாலையின் சாதாரண செயற்பாடுகளில் ஈடுபடுகின்ற அளவுக்கு சரீர ஆற்றல் இல்லாதவர்கள் எனத் தாம் நம்புகின்ற பிள்ளைகளுக்குக் கற்பித்தலில் உள்ள கஷ்டங்கள் பற்றி அநேக ஆசிரியர்கள் முறைப்பாடு செய்தனர். ஆற்றல்

குறைந்த இப்பிள்ளைகளுக்கு விசேட உதவிகள் வழங்கக்கூடிய வகையில் பிரத்தியேக வகுப்புக்கள் உருவாக்கப்பட வேண்டும் எனச் சிலர் அபிப்பிராயப்பட்டனர். இவர்களுக்குரிய கலைத்திட்டம் இலக்கியம், மானிடவியல் போன்ற அறிவியல் சாராத பாடங்களைக் கொண்டிருக்க வேண்டும் என்றும் இவர்கள் கருதினர். எவ்வாறாயினும் இது பிரிவினையைத் தோற்றுவிக்கும் என ஏனையோர் கருதினர்.

முட்டாள் பிள்ளைகளாகக் கருதப்பட்ட அநேக பிள்ளைகள் பாடசாலைகள் பாடசாலையமைப்பிலிருந்தும் இடைவிலகுவதாகவும் நூலகங்களிற் காலங் கழிப்பது போன்ற சமூக விரோத நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடுவதாகவும் தீவின் செய்தித் தாள்கள் அண்மையில் செய்தி வெளியிட்டு மக்களின் கவனத்தை ஈர்த்தன. எவ்வாறாயினும் பாடசாலையில் தோல்வி காணும் இவ்வகையான அநேக இளைஞர்கள் மகிழ்ச்சியும் மிகுந்து பொருத்தப்பாடும் கொண்ட வளர்ந்தோராகத் திகழ்வதாகவும் ஒரு செய்தியறிக்கை சுட்டிக் காட்டிற்று.

விசேட தேவையுடைய பிள்ளைகட்கு உதவும் வகையில் பாடசாலைகள் என்ன செய்யலாம் என்பதே ஃபொண்டெயினில் உள்ள ஆசிரியர்கள் இன்று எதிர்நோக்கும் மிகப் பெரும் வினாவாகும்.

இயற்றியது

நாசகராஜன் இயற்றியது

அலகு 2.3

உள்ளடக்கிய பாடசாலைகள்

அலகின் குறிக்கோள்

இடர்ப்பாடு கொண்ட பிள்ளைகளைப் பாடசாலைகள் உள்ளடக்கிக் கொள்வதற்கான வழிகளை ஆராய்தல்.

செயற்பாடு

1. "உள்ளடக்கிய பாடசாலைகளை நோக்கி" எனும் தொலைக்காட்சி நிகழ்ச்சியை அவதானிக்க.
2. நிகழ்ச்சியில் காட்டப்பட்ட பாடசாலைகள் எவ்வெவ் வழிகளில், இடர்ப்பாடு கொண்ட பிள்ளைகளை தம்மிடத்தே உள்ளடக்கிக் கொள்ள முடிந்தது என்பதற்கான பட்டியலொன்றினைக் குழுக்களாகத் தயாரிக்க.
3. நீர் பட்டியற்படுத்திய அம்சங்களை அவற்றின் முக்கியத்துவத்தின் அடிப்படையில் வரிசைப்படுத்துக.
4. ஏனைய குழுக்களின் பட்டியல்களில் உள்ள அம்சங்களையும் சேர்த்து முழுமையான பட்டியலொன்றைத் தயாரிக்க.

மதிப்பீட்டு வினாக்கள்.

1. உங்கள் கலந்துரையாடல்களில் வெளிவந்த முக்கிய தகவல்கள் யாவை?
2. இத்தகவல்களை உங்கள் பாடசாலையின் கருமத் தொடரிலே இணைத்துக் கொள்ள இயலுமா?

அலகு 2.4

இடர்ப்பாட்டினைக் கையாள்தல்

அலகின் குறிக்கோள்

பல்வகைப்பட்ட இடர்ப்பாடுகளின் கல்விப் பிரயோகம் பற்றிக் கவனஞ் செலுத்தல.

செயற்பாடு

1. 'மூன்று பிள்ளைகள்' எனும் தலைப்பிலான கலந்துரையாடலுக்குரிய உரைப்பகுதியை வாசிக்க.
2. குழுக்களாகப் பிரிந்து பின்வரும் வினாக்களுக்குரிய விடைகளைக் கலந்துரையாடுக.
  - * மூன்று பிள்ளைகளுள் ஒவ்வொருவரினதும் தேவைகளாகக் குறிப்பிடப்பட்டவை பற்றி நீங்கள் இணக்கங் காண்கிறீர்களா?
  - * இத்தேவைகளை நிறைவேற்றும் விடயத்தில் உங்கள் பாடசாலைகளில் மேற்கொள்ளக் கூடிய ஏற்பாடுகள் யாவை?
3. உங்கள் கருத்துக்களை ஏனைய குழுக்களுக்கும் அறிக்கைப்படுத்துக.

மதிப்பீட்டு வினாக்கள்.

1. இந்த மூன்று பிள்ளைகளையும் உங்கள் பாடசாலையில் வைத்துக் கற்பிக்க முடியுமா?
2. இடர்ப்பாடு கொண்ட பிள்ளைகளை மேலும் சிறப்பாகக் கையாளக்கூடிய வகையில் உங்கள் பாடசாலையில் மேற்கொள்ளத்தக்க ஏற்பாடுகள்/திருத்தங்கள் யாவை?

மூன்று பிள்ளைகள்

உரைப்பகுதி

சுஜீவன்

கனிஷ்ட பாடசாலையொன்றில் அமைந்துள்ள பார்வைக் குறைபாடுடைய பிள்ளைகளுக்கான பிரிவில் சுஜீவன் கல்வி கற்கிறான். இப்போது அவன் இடைநிலைப் பாடசாலைக்கு இடமாற்றப்படவுள்ளான். அவனுக்குக் கண்ணிலே 'Nystagmus' என்ற ஒரு கோளாறு உண்டு. கட்டுப்படுத்த முடியாத அளவுக்குக் கண்களை இமைத்தலே இக்கோளாறு ஆகும்.

கனிஷ்ட பிரிவில் சிறந்த முறையில் கற்பிக்கப்பட்டிருந்ததன் காரணமாகப் பொதுக் கல்வி மூலம் சுஜீவின் கூடியளவு பயனடைய முடியும் என்பதாக, அவன் கல்வி கற்ற விசேட பிரிவு ஆசிரியர்கள் கருதினர். சுஜீவன் எழுத்து வேலைகளுக்காக விசேட தட்டச்சுப் பொறியொன்றினைப் பயன்படுத்தப் பழகி வருகிறான். வாசிப்பில் தேர்ச்சி போதாமலிருந்த போதிலும் இப்போது சற்று முன்னேறி வருகின்றான். பார்வைக் குறைபாடுடைய பிள்ளைகளுக்கான விசேட ஆசிரியர் இடைநிலைப் பாடசாலையின் முதல் வருடத்தில் ஒரு மணி நேரத்தை சுஜீவனுக்காகச் செலவிட இயலும். இடைநிலைப் பாடசாலையிலும் முதல் வருடத்தில் பார்வைக் குறைபாடுடைய பிள்ளைகளுக்கான விசேட ஆசிரியர் வாரத்தில் ஒரு மணி நேரத்தை சுஜீவனுக்காகச் செலவிட இயலும். அதிகரித்த கலைத்திட்டச் சுமையினைச் சமாளிப்பதில் இது அவனுக்கு உதவும்.

சுஜீவனுடைய சுற்றல் பிரச்சினைகள் அவனது எழுத்தறிவுக் குறைபாட்டின் செல்வாக்கினால் தோன்றியவை என்பதும் கட்டில் குறைபாடே எழுத்தறிவுக் குறைபாட்டுக்குக் காரணம் என்பதும் சுஜீவனின் ஆசிரியர்களும் கல்வி உளவியல் நிபுணர்களும் இணக்கம் கண்ட தீர்மானங்களாகும். விசேட சுற்றல் ஏற்பாடு தொடங்கியதிலிருந்து நல்ல முன்னேற்றம் அவனிடத்திற் காணப்படுவதாகவும் அவர்கள் கருதனர்.

அண்மையில் நடந்த விடய ஆய்வு மாநாட்டில் இது கலந்துரையாடப்பட்டது. இம்மாநாட்டில் கனிஷ்ட பாடசாலை அதிபர், பார்வைக் குறைபாடு தொடர்பான விசேட ஆசிரியர், கல்வி உளவியல் நிபுணர், இடைநிலைப் பாடசாலை முதல்வருட்பிரிவுத் தலைவர், கல்வியதிகாரி என்போர் கலந்து கொண்டனர். பின்வரும் தேவைகளை வழங்கக் கூடியதான இடைநிலைப் பாடசாலைக்கே சுஜீவன் அனுப்பப்பட வேண்டும் என்று இம் மாநாட்டில் தீர்மானிக்கப்பட்டது.

1. நாளொன்றுக்கு 30 நிமிடம் என்ற அடிப்படையில் அவனுக்குரிய விசேட சுற்றல் ஏற்பாடு தொடர்ந்து நடைபெற வேண்டும்.
2. விசேட தட்டச்சுப் பொறியில் அவனுடைய பயிற்சி தொடர்வதோடு, எழுத்து வேலைகளை அவன் அப்பொறியின் மூலம் செய்ய வேண்டும்.
3. அவனுடைய பார்வை மற்றும் சுற்றல் தொடர்பான இடர்ப்பாடுகள் பற்றி அவனுக்குக் கற்பிக்கும் எல்லா ஆசிரியர்களும் அறிந்திருந்தல் அவசியம். வகுப்பறையில் அவனுக்கு ஒத்தாசை வழங்குவதற்கான ஆலோசனையை எங்கிருந்து பெற வேண்டுமென்பதையும் அவர்கள் அறிய வேண்டும்.

கண்ணன்

கண்ணன் பெற்றோருடனும் இரு தங்கைகளுடனும் வீட்டில் வசிக்கிறான். அவனது பெற்றோர் அடிக்கடி சண்டையிடுவர். சண்டை வலுத்துப் பயங்கர அடிதடியாக மாறும். வழமையாகப் பிள்ளைகளும் தாக்குதலுக்குள்ளாவர். அந்த நேரங்களில் கண்ணன் தெருமுனையிலுள்ள தனது சிற்றப்பா வீட்டுக்குப் போய் இரவு அங்கேயே தங்கி விடுவான். பாடசாலையில் கண்ணனிடம் கற்றல் இடர்ப்பாடுகளும், நடத்தை சார் பிரச்சினைகளும் வெளிக்காட்டப்படுகின்றன.

வாசிப்பில் அவன் முயற்சி செய்வதேயில்லை. அத்துடன் 'அது குழந்தைத்தனமான' செயல் என்றும் குறிப்பிடுவான். அடிப்படை எண் விதிகளைப் புரிந்து கொள்வதற்கான ஆற்றலும் அவனிடத்தில் இல்லை. அலுப்படைந்து பொறுமையிழந்து சக மாணவர்களையும், ஆசிரியரையும் ஏசுவான். தொடர்ந்து வேலை செய்ய மறுப்பான்.

சில வேளை வகுப்பிலிருந்து ஓடிப்போய் மைதானப் பக்கத்தில் எங்கேனும் ஒளிந்து கொள்வான். ஏனைய நேரங்களிலும் சத்தமிட்டு வகுப்பைக் குழப்புவான். ஏனைய மாணவர்களுடன் விதண்டாவாதம் புரிந்து சண்டையிடுவான்.

விசேட பாடசாலைக்குச் செல்வதைக் கண்ணன் மட்டுமன்றி அவனது பெற்றோரும் நிராகரித்து விட்டனர். மோசமான அவனுடைய வீட்டு நிலைமையைப் பெறுத்தவரையில் சாதாரண பொதுப் பாடசாலையிலிருந்து அவன் பெறக்கூடிய ஆதர்சங்கள் தான் அவனுக்கு முக்கியம் என்பது அவர்கள் கருத்து. கோடைக் காலப் பாடசாலைத் தவணையின் போது இடம்பெற்ற விடய ஆய்வுக் கலந்துரையாடலின் போது கண்ணனின் உடனடித் தேவைகள் பற்றிப் பின்வருமாறு தீர்மானிக்கப்பட்டது.

1. கிரமமாக வழிகாட்டல், ஒத்தாசை என்பவற்றை வழங்கி முகாமையும் செய்யக்கூடிய ஒருவரை நியமனம் செய்தல்.
2. தினமும் குறிப்பிட்ட அளவு நாம் அடிப்படைத் திறன்களிலும், பாடங்களிலும் சிறிய குழுவில் வைத்து தீவிர கற்பித்தலை வழங்குதல்.
3. சாதாரண நிலைமைகளில் சமூகக் கட்டுப்பாட்டிணைக் கற்றுக் கொள்ளக்கூடிய வகையில் சமவயதுக் குழுவினருடன் இணைந்து வேலை செய்யும் சந்தர்ப்பங்களைப் பெற்றுக் கொடுத்தல்.
4. அவனுக்கு அர்த்தமுள்ளதாகவும் அவன் வெற்றி பெறக்கூடியதாகவும் அமையும் வகையில் கலைத்திட்டத்தின் பிரதான பாடங்களில் பிரத்தியேகமாக வடிவமைத்த பாடத்திட்டங்களைக் கண்ணனுக்கு வழங்குதல்.

மல்லிகா

மல்லிகாவினுடைய பெற்றோர் அவள் பிறப்பதற்கு ஒரு வருடத்துக்கு முன் வேறு நாட்டிலிருந்து இங்கு புலம் பெயர்ந்து வந்தவர்கள். இங்கு வழங்கும் மொழியை அவர்கள் கற்றுக் கொண்டார்கள். அவர்கள் தங்கள் பிள்ளைகள் பற்றி உயர் இலட்சியங்களைக் கொண்டிருந்தனர். இதனால் மல்லிகாவைப் பற்றி அவர்கள் அதிகளவில் கவலை கொள்ளலாயினர். ஏனெனில் மல்லிகா அவளுடைய சகோதரன், சகோதரியின் அளவுக்கோ வகுப்பின் ஏனைய மாணவர்களின் அளவுக்கோ படிப்பில் முன்னேற்றம் காட்டவில்லை. அத்துடன் வருடாவருடம் அவள் மேலும் பின்தங்கிக் கொண்டிருந்தாள். தற்போது வாசிப்பில் ஓரளவு முன்னேறினாலும் எழுத்துக் கூட்டலிலும், எழுத்து வேலைகளிலும் மிகப் பின்தங்கிய நிலையிலேயே இருந்தாள்.

கல்வி உளவியலாளர் ஒருவரைக் கொண்டு பரிசோதனை நடத்த ஏற்பாடு செய்யுமாறு அண்மையில் அவர்கள் அதிபரை வேண்டினர். கல்வி உளவியலாளர் தம் அறிக்கையில் அதே வயதுள்ள மற்றப் பிள்ளைகளோடு ஒப்பிடும்போது மல்லிகா பொதுவாகச் சராசரியை விடக் கூடிய திறமை கொண்டிருப்பதாகக் குறிப்பிட்டிருந்தார். ஆனால் எழுத்தறிவு தொடர்பாக அவளிடத்தில் கற்றல் இடர்ப்பாடு காணப்படுவதாக அவர் கூறியிருந்தார். செப்டெம்பரில் இடைநிலைப் பாடசாலைக்குச் சென்றால், எழுத்துக் கூட்டலையும், எழுத்துத் திறனையும் விருத்தி செய்வதற்கான விசேட கற்றல் ஏற்பாடொன்று மல்லிகாவிற்கு வழங்கப்பட வேண்டும் என்பது அவரது கருத்து.

வரலாறு, உயிச்சூழல் ஆகிய பாடங்களில் மல்லிகா அதிக ஆர்வங் காட்டுவதாக உளவியலாளர் அறிக்கையிற் குறிப்பிட்டிருந்தார். அவள் இடைநிலைப் பாடசாலைக்கு மாற்றப்படுவதற்கு முன்னதாகக் கோடைப் பாடசாலைத் தவணையின் போது நடைபெற்ற ஆய்வுக் கலந்துரையாடலின் போது மல்லிகா பற்றிய பிரச்சினை கலந்துரையாடப்பட்டது. அச் சந்தர்ப்பத்தில் மல்லிகா தனது வகுப்பில் சமவயதுக் குழுவினரிடமிருந்து ஒதுங்கித் தனிமைப்படத் தொடங்கியிருப்பதாகவும், பாடங்களில் நேரான துலங்கலைக் காட்ட விரும்பாதிருப்பதாகவும் அவளுடைய கனிஷ்ட பாடசாலை வகுப்பாசிரியர் கவலை தெரிவித்திருந்தார். அவளுடைய கற்றல் இடர்ப்பாடு தொடர்பாகத் தாம் கொண்டுள்ள குழப்பநிலையையும் அவர் வெளியிட்டார்.

இக்கூட்டத்தில் பின்வரும் விதந்துரைகள் முன்வைக்கப்பட்டன.

1. மல்லிகாவிற்குப் பொதுவாக எல்லாப் பாடங்களிலும் குறிப்பாக வரலாறு, விஞ்ஞானம் ஆகிய பாடங்களில் மேலதிகக் கற்றலுக்குச் சந்தர்ப்பமளித்தல் வேண்டும்.
2. எழுத்துப் பாடத்தில் அவளுக்குள்ள இடர்ப்பாடு பற்றி அவளுடைய எல்லா ஆசிரியர்களும் விழிப்பாக இருக்க வேண்டும். எத்தகைய உதவி அவளுக்கு அளிக்கப்பட வேண்டுமென்பதையும் அவர்கள் அறிய வேண்டும்.

3. எழுத்துடன் கூடிய அவளது கற்றல் நிலைமைகளைப் பதிந்து வைக்கக்கூடிய முறைகளைத் தெரிவு செய்ய முயற்சித்தல்.

4. எழுத்து, எழுத்துக் கூட்டல் ஆகிய இரண்டையும் விருத்தி செய்யக்கூடியதாகப் பிரத்தியேகமாக வடிவமைக்கப்பட்ட கற்றல் செயல் திட்டமொன்றை மல்லிகாவிற்குத் தயாரித்து வழங்க வேண்டும்.

இடைநிலைப் பாடசாலையின் முதலாம் ஆண்டில் செப்டெம்பரில் நடத்திய ஆரம்ப மதிப்பீட்டின் போது மல்லிகாவைப் போலவே எழுத்திலும் எழுத்துக் கூட்டலிலும் இடர்ப்பாடு கொண்ட 18 பிள்ளைகள் இனங் காணப்பட்டனர். இக்குறைபாடு கவனத்தில் எடுத்துக் கொள்ளப்படாவிடில் எழுத்தறிவிற்கு மிக முக்கியமாகத் தேவைப்படுகின்ற இந்த இரண்டு பாடங்களும் பெருமளவில் பாதிப்படையும் என மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

அலகு 2.5

ஊனம் பற்றிய மனப்பாங்கு

அலகின் குறிக்கோள்

ஊனமுற்றோர் தொடர்பாகத் தாம் கொண்டுள்ள மனப்பாங்கினை மீளாய்வு செய்வதற்கும் பாடநெறியிற் பங்குபற்றுவோருக்கு உதவுதல்.

செயற்பாடு

'விசேட தேவைகள் வங்கி' எனும் உரைப்பகுதியை வாசிக்க

2. திரு. மாதவன் அவர்களின் விதந்துரை பற்றிய உங்கள் கருத்துக்களை நாலு பேர் கொண்ட குழுக்களில் கலந்துரையாடுக.
3. குழுக்கள் ஒவ்வொன்றும் மேற்படி விதந்துரைக்குச் சாதகமாக அல்லது பாதகமாக இருக்கும். தத்தமது நிலைப்பாட்டினை வலுப்படுத்தக்கூடிய வாதங்களைத் தொகுக்க.
4. மேற்படி விடயத்தில் ஒன்றுக்கொன்று எதிரான கருத்துக் கொண்ட இவ்விருவர் சோடிகளாகச் சேர்ந்து தத்தம் வாதங்களை ஒருவருக்கொருவர் பரிமாறிக் கொள்க. ஒவ்வொருவரும் மற்றவர் கருத்தைச் செவிமடுத்து இறுதியாகத் தமது நிலைப்பாட்டைத் தீர்மானிக்க.
5. மீண்டும் குழுக்களாகக் கூடித் தமது நிலைப்பாட்டினை மீளாய்வு செய்க.

மதிப்பீடு

1. இச் செயற்பாட்டின் மூலம் நீர் கற்றுக் கொண்டதென்ன?
2. உங்கள் கருத்திலும் மனப்பாங்கிலும் எதேனும் மாறுதல் நிகழ்ந்ததா?

உரைப்பகுதி

விசேடதேவை வங்கி

சலிப்பூட்டக் கூடிய சூடான ஒரு காலைப்பொழுது, நிகழ்ச்சி நிரலின் இறுதி நிகழ்ச்சி ஒருவாறாக வந்து சேர்ந்தாகிவிட்டது. திரு. மாதவன் அவர்கள் சற்றுப் பயத்துடனேயே விடயத்தை முன் வைக்கலானார். ஏனெனில் ஏனைய அம்சங்களை விட இந்த அம்சத்தினால் பங்குதாரர்கள் கிளர்ச்சியடையக்கூடும் என்று அவர் நினைத்தார். அதனால் அறிமுக விளக்கமொன்றைக் கொடுக்கத் தீர்மானித்திருந்தார். அவர் அவ்வங்கியின் முகாமையாளர் என்ற முறையில் மிக அண்மைக் காலத்தில் வங்கி வசதியைப் பயன்படுத்தும் உடல் ஊனமுற்ற வாடிக்கையாளர்களின் எண்ணிக்கை குறிப்பிடத்தக்க அளவில் அதிகரிப்பது தமது கவனத்தை ஈர்த்திருப்பதாக அவர் முதலில் விளக்கிக் கூறினார். அண்மையில் வலது குறைந்தோருக்கான விடுதியொன்று திறக்கப்பட்டமையும், பக்கத்திலுள்ள தொழிலநுட்பக் கல்லூரியில் கல்வி வசதிகள் விரிவாக்கப்பட்டுள்ளமையும் இதற்கு ஏதுவாகியிருக்கலாம். காரணம் எதுவாயிருப்பினும் அதன் விளைவு நன்கு உணரக் கூடியதாயுள்ளது. பிரதான நுழைவாயிலில் பணிபுரியும் பாதுகாப்பு அதிகாரி, சக்கர நாற்காலிகளைப் படிசளில் ஏற்றுவதில் உள்ள பிரச்சினைகள் பற்றி முறைப்பாடு செய்துள்ளார். சில வாடிக்கையாளர்களின் தேவை என்ன என்பதையே தங்களாற் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லையென்று பல காசாளர்கள் புகார் செய்துள்ளனர். வலது குறைந்த வாடிக்கையாளர் சிலருக்கு அதிகளவு நேரம் செலவிடப்படுவதால் தாம் அநியாயமாக நீண்ட நேரம் வரிசையில் காத்திருக்க வேண்டியிருப்பதாக வங்கியின் நெடுநாள் வாடிக்கையாளரொருவர் முகாமையாளரிடம் நேரடியாகவே முறைப்பாடு செய்துள்ளார். திரு. முத்து என்ற பெயருடைய இந்த வாடிக்கையாளர் 'தன்னுடைய' வங்கியை ஊனமுற்றோருடன் பகிர்ந்து கொள்ள விரும்பவில்லை போல் தெரிகிறது. எமது பிரதம காசாளர் செல்வி நந்தினி அவர்கள் அண்மையில் ஒரு வாடிக்கையாளரிடம் அவரது கையெழுத்துப் பற்றி விசாரித்த போது அவருக்குக் கண்களில் கண்ணீர் வந்துவிட்டது. ஏனெனில் பாரிச வாதத்தினால் அந்த வாடிக்கையாளரின் ஒரு கை செயலிழந்து போக அவர் மற்றக் கையை எழுதுவதற்குப் பயன்படுத்தியமையே இதற்குக் காரணமாகும்.

இந்த ஊனமுற்ற வாடிக்கையாளர்களின் நன்மை கருதி வங்கி பிரத்தியேக ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்ற தமது ஆலோசனையைப் பங்கு தாரர்கள் முன் வைத்தார். இதற்கான விசேட பயிற்சிநெறியை மேற்கொள்வதற்கு காசாளர்களுள் ஒருவர் தாமாகவே முன் வந்துள்ளார். அவருக்கு ஊனமுற்ற ஒரு சகோதரன் உண்டு. சரிவான பாதை கொண்ட ஒரு நுழைவாயிலை அமைப்பதைத் திட்டமிடுவதற்கான அங்கீகாரமும் பெறப்பட்டுள்ளது. கட்டிடத்தின் பின்புறம் அமையப் போகும் இந்த நுழைவாயில் ஊடாக சக்கர நாற்காலிகள் செல்லக்கூடியதாயிருக்கும். பிரத்தியேக வசதிகளுடன் கூடிய ஒரு தனியறைக்கு இச்சரிவுப் பாதை இட்டுச்செல்லும்.

இந்த இடத்தில் பங்குதாரர் ஒருவர் கேட்ட ஒரு கேள்வியால் திரு. மாதவன் அவர்கள் திகைத்து விட்டார். இப்படியான ஒரு பிரத்தியேக ஏற்பாட்டினை வலதுகுறைந்தோர் விரும்புவார்களா என்பதே அவர் கேட்ட கேள்வி. எனினும் திரு. மாதவன் இந்த ஏற்பாட்டின் நன்மைகள் பற்றிப் பொறுமையுடன் விளக்கினார். சிறந்ததொரு வாடிக்கையாளர்-காசாளர் விகிதத்தைப் பேணுவதன் மூலம் ஊனமுற்ற ஒவ்வொரு வாடிக்கையாளருடனும் போதியளவு நேரத்தைச் செலவிட உதவியாயிருக்கும். பிரத்தியேக அறையில் விசேட வளங்களைக் கொண்டு சிக்கன முறையில் மிக உவப்பான வசதிகளை நல்க முடியும். ஏனைய வாடிக்கையாளர் நல்லதொரு சேவையைப் பெற்றுக் கொள்வர். வங்கி ஊழியர்களும் இவ்வேறுபாடு பற்றி மகிழ்ச்சி கொள்வர்.

மேலும் நீண்ட கலந்துரையாடலுக்குப் பின் மேற்படி ஆலோசனை வாக்கெடுப்புக்கு விடப்பட்டது.

நீங்கள் திரு மாதவனின் முன் மொழிவிற்குச் சாதகமாக வாக்களிப்பீர்களா?

அலகு 2.6

ஊனம் பற்றிய நோக்கு

அலகின் குறிக்கோள்

ஊனமுடைய தனியாள் ஒருவரின் அனுபவங்கள் பற்றி அவரிடம் கேட்டறியும் சந்தர்ப்பமொன்றைப் பாடநெறிப் பங்குபற்றுநர்களுக்கு வழங்குதல்.

செயற்பாடு

1. 6க்கும் 10க்குமிடையிலான குழுக்களை அமைக்க.
2. வயது வந்த ஊனமுற்ற ஒருவர் உங்கள் குழுவில் வந்து சேர்ந்து கொள்வார். அவர் பற்றிய சில விபரங்கள் உங்களுக்குத் தரப்படும். இந்த விருந்தாளியை ஒரு 'வளமாக' - அதாவது ஊனம் பற்றிய சில சிந்தனைகளை உங்களுக்குத் தரக்கூடியவராக - கருத வேண்டும். வரப்போகும் இந்த விருந்தாளியுடன் எவ்வாறு நடந்து கொள்வீர்கள் என்பதைக் குழுநிலையில் திட்டமிடுங்கள். குறித்த நபரின் வருகையை மகிழ்ச்சியும் பயனும் உடைய அனுபவமாக ஆக்கிக் கொள்வதை நோக்கமாகக் கொண்டு திட்டமிடுங்கள். புதியவர்களைச் சந்திப்பதால் உங்கள் விருந்தாளியும் பயப்படக் கூடும் என்பதை நினைவிற கொள்க.
3. இவ்வனுபவத்தினால் என்ன கற்றுக் கொண்டீர்கள் எனச் சந்திப்பின் முடிவில் விருந்தினருடன் கலந்துரையாடுங்கள்.
4. கலந்துரையாடலில் வெளிவந்த கருத்துக்களை ஏனைய குழுக்களுடன் பகிர்ந்து கொள்க.

மதிப்பீடு

1. விருந்தினரிடமிருந்து நீங்கள் கற்றுக் கொண்டதென்ன?
2. இவ்வனுபவத்தால் விருந்தாளி ஏதும் பெற்றுக் கொண்டதாக நீங்கள் நினைக்கிறீர்களா?

அலகு 2.7

ஒருங்கிணைப்பைச் செயற்படுத்தல்

அலகின் குறிக்கோள்

விசேட தேவையுடைய பிள்ளைகளைச் சாதாரண பாடசாலைகளில் வைத்துக் கையாள்வதற்கான அணுகுமுறைகள் பற்றிச் சிந்திப்பதற்கான சந்தர்ப்பத்தை இப்பாட நெறியிற் பங்குபற்றுவோர்க்கு வழங்குதல்.

செயற்பாடு

1. "சில ஆசிரியர்களின் கதைகள்" எனும் உரைப்பகுதியை வாசிக்க.
2. ஆறுபேர் கொண்ட குழுக்களில் இக்கதைகளிட்டு கலந்துரையாடுக. இவற்றுள் பொதிந்துள்ள பிரதான செய்திகள் யாவை? விசேட தேவையுடையோரைச் சாதாரண பாடசாலைகளிற் கையாள்வதற்கான எவ்வழிமுறைகளை இக்கதைகள் எமக்குக் கற்பிக்கின்றன?
3. சாதாரண பாடசாலைகளில் விசேட தேவைகளைக் கையாள்வதில் ஆசிரியர்களுக்கு நீங்கள் வழங்கக்கூடிய ஆலோசனைகளின் பட்டியலொன்றை உங்கள் குழுவிலுள்ளோர் உடன் இணைந்து தயாரிக்க.
4. உங்கள் குழுவைச் சேர்ந்த ஒருவர் உங்கள் ஆலோசனைப் பட்டியல் பற்றி ஏனைய குழுக்களுக்கு விபரித்துக் கூற வேண்டும். சமர்ப்பிக்கப்பட்ட பட்டியல்களுக்கிடையிலான வேறுபாடுகள் பற்றிக் கலந்துரையாடுக.

மதிப்பீடு

1. உம்மைப் பொறுத்தமட்டில் இக்கலந்துரையாடல்களில் மிக முக்கியமான அம்சம் எது?
2. இச்செயற்பாட்டின் பெறுபேறாக உமது வழமையான வகுப்பறை நடவடிக்கைகளில் மாற்றம் செய்ய விரும்பும் அம்சங்கள் உண்டா?

உரைப்பகுதி

சில ஆசிரியர்களின் கதைகள்

வசந்தி

என் பெயர் வசந்தி. தொழிலால் நான் ஓர் ஆசிரியை. தற்சமயம் கண்டியிலுள்ள ஓர் ஆரம்பப் பாடசாலையில் கற்பிக்கிறேன். 2ம் வகுப்பில் நான் கற்பிக்கிறேன். என் வகுப்பில் மீனா என்ற வலது குறைந்த சிறுமி இருக்கிறாள். சென்ற ஜனவரியில் அவள் இப்பாடசாலையில் சேர்ந்தாள். அச்சிறுமியை முதன் முறை சந்தித்தபோது இத்தகைய ஒரு பிள்ளையை எனது வகுப்பில் வைத்துக் கொண்டு என்னால் சமாளிக்க முடியும் என்று நாம் நம்பவே இல்லை. இந்த வருடம் அவள் என்னுடைய வகுப்புக்கு வந்துவிடக்கூடாது என்று எனக்குள் பிரார்த்தித்தேன்.

எப்படியோ இந்த ஜனவரியில் வகுப்புக்களைப் பிரிக்கும்போது அச்சிறுமி என் வகுப்பில் இடம் பெற்று விட்டாள். எல்லாப் பிள்ளைகளையும் போல அவளையும் ஏற்றுக் கொள்வதைத் தவிர, வேறு வழியேதும் எனக்கு இருக்கவில்லை. முதல்வேலையாக நான் 1ம் வகுப்பு ஆசிரியையுடனும், சிறுமியின் பெற்றோருடனும் தொடர்புகொள்ள விரும்பினேன். ஏனெனில் மீனாவின் பின்னணி பற்றிய முக்கிய தகவல்களை அவர்கள் தரக்கூடும். இந்த மாணவியைக் கையாள்வதில் நான் வெற்றி பெறுவதற்கு அன்பு என்ற கருவி மிக முக்கியமானது என சக ஆசிரியை வலியுறுத்திக் கூறினார்.

அத்தம்பதியினரின் முதற் குழந்தை மீனா என்பதை அவள் தாயிடமிருந்து அறிந்தேன். முதற் குழந்தையானபடியால் அதனை ஊனமுடையதாக அவர்கள் ஏற்றுக் கொள்ளவேயில்லை. எனவே அக்குழந்தையின் ஊனம் பற்றிக் கூறி அவர்களுக்குக் கவலை தர நான் விரும்பவில்லை. அதனால் அந்த எண்ணத்தைக் கைவிட்டு விட்டு விட்டேன்.

மீனாவின் வலப்பக்கம் செயலற்றுப் போனதுபோல் தெரிகிறது. இடது கையால் எதையும் சரியாகப் பிடித்துக்கொள்ள முடியாது. நடக்கும் போது நொண்டுவாள். அத்துடன் வெகு சீக்கிரம் எதனையும் மறந்து விடுவாள். தனியாக வெளியில் சென்றால் வகுப்புக்குத் திரும்பிவர வழி தெரியாது. அதனால் துணையாக யாரையேனும் நான் அனுப்ப வேண்டும். வகுப்புக்குத் திரும்பிய பிறகு தான் இருக்க வேண்டிய இடத்தைக் கண்டுபிடிக்க அவளுக்கு நீண்ட நேரம் பிடிக்கும். சின்னப்பொருளுடன் இடறினாலும் கீழே விழுந்துவிடுவாள். தானாக எழுந்து நிற்க முடியும். யாரும் உதவத் தேவையில்லை.

இப்போது தன் பெயரை மட்டும் அவளால் எழுத முடிகிறது. வேறு எதுவும் எழுதத்

தெரியாது. வெறும் அர்த்தமற்ற கிறுக்கல் தான். நான் பார்த்த வரையில் பார்த்துச் சொல்லும் (Look and Say) சுற்பித்தல் முறை மூலம்தான் அவளுக்கு ஓரளவு புரியவைக்க முடியும். அதாவது ஒரு படத்தை அல்லது பொருளைக் காட்டிப் பெயரைச் சொல்லுவது. அடுத்தநாள் அதே பொருளைக் காட்டினால் நிச்சயம் அப்பெயரைச் சிரமப்படாமல் சொல்லுவாள். ஆனால் அப்பெயரை எழுத அவளால் முடியாது. அவளிடம் ஏதேனும் கேள்வி கேட்டால் அவளைப் பார்த்து அன்பாகச் சிரித்தால் தான் விடை சொல்லுவாள். அன்பான பார்வையும் சிரிப்பும் அன்பையும் அங்கீகாரத்தையும் வழங்குவதாக அவள் உணர்சிறாள். இதனால் தான் போலும் 1ம் வகுப்பு ஆசிரியை அன்பை அவ்வளவு தூரம் வலியுறுத்தினார்.

மேலும் 1 முதல் 10 வரை இலக்கங்களை மீனாவால் எழுத முடியும். அந்த இலக்கங்களின் அர்த்தம் அவளுக்குத் தெரியாது. வகுப்பறையில் பல செயற்பாடுகளில் அவளை ஈடுபடுத்துவேன். உதாரணமாக கீழே கடதாசித் துண்டுகள் கிடந்தால் அவளை இன்னும் சில பிள்ளைகளோடு சேர்ந்து பொறுக்கச் செய்வேன். அப்படிச் செய்வதால் அக்குழுவில் தானும் ஏற்றுக் கொள்ளப்படுவதாக அவள் உணர்சிறாள். அப்படியான செயல்களில் அவளுக்கு நல்ல விருப்பம். விஞ்ஞானப் பாடச் செயற்பாடுகளுக்காக வெளியே செல்லும் நேரங்களில் அவளுடைய பங்குபற்றலின் தன்மை என்னுடைய நடத்தையில் தங்கியிருப்பதை அவதானித்திருக்கிறேன். அதாவது நான் கடுமையாகப் பேசினால், அல்லது கோபத்தைக் காட்டினால் அவள் என்னுடைய எந்தக் கேள்விக்கும் பதிலே சொல்ல மாட்டாள். பதிலாக நான் அன்பை வெளிக்காட்டினால் நிச்சயமாக அவளிடமிருந்து பதில் வரும். உடற்கல்விப் பாடத்தையும் அவள் மிக விரும்புகிறாள். அவளே முயற்சிப் பாளாயின் சிறிது தொலைவு ஓடவும் அந்த ஓட்டத்தால் சந்தோசப்படவும் அவளால் முடியும். கலை, கைப்பணி போன்ற பாடங்களில் அவள் நல்ல முறையில் பங்கேற்பாள். மாதிரி உருக்களைச் செய்வாள். கொஞ்சம் களியை எடுத்து இன்ன மிருகத்தை அல்லது இன்ன பொருளைச் செய்து காட்டு என்று கேட்டால் செய்து காட்டுவாள். அவள் அவ்வாறு செய்து காட்டும்போது மிகவும் பாராட்டுவேன். மற்றப் பிள்ளைகளைக் கை தட்டச் செய்வேன். இதனால் மீனா மிக உற்சாகமடைந்து அடுத்த தடவை மேன்மேலும் முயற்சிப்பாள். இப்படியாக நான் அவளுக்கு ஊக்கமும் தைரியமும் ஊட்டுவேன். மொழிப்பாடம் போன்றவற்றில் மற்றப் பிள்ளைகள் ஏதும் பயிற்சிகளில் ஈடுபடும்போது அவள் மீது நான் தனிப்பட்ட கவனம் செலுத்துவேன். வரைதல், நிறந்தீட்டல். படம் பார்த்துக் கற்றல் போன்ற வேறு ஏதேனும் பயிற்சிகளை அவளுக்கு வழங்குவேன். முடிந்தளவு எனக்கருகில் அவளை வைத்துக் கொள்வேன். ஏனெனில் அவளுக்கு எப்போதும் என்னுடைய தனிப்பட்ட கவனிப்புத் தேவை. இது எவ்விதத்திலும் எனக்குக் கஷ்டமாகத் தெரியவில்லை.

நான் பெருமளவில் முயற்சி செய்ததன் பலனாக இப்பொழுது அவளால் சிலவற்றை ஓரளவுக்குச் செய்ய முடிகிறது.) சில மாதிரியுருக்களைச் செய்யவும், வாய்மொழியாக விடை சொல்லவும் அவளுக்கு முடிவதால் காலப்போக்கில் முன்னேற இடமுண்டு.

இப்போது அவளுடைய பிரச்சினைகள் எனக்கு நன்கு பரிச்சயமாகிவிட்டன. எனக்கு இப்பொழுது ஒரு கஷ்டமும் தெரியவில்லை. முதல் தடவை அவளைப் பார்த்த நேரத்தில் நான் பயந்தது போன்ற பயம் எதுவும் இப்போது எனக்கில்லை. ஏனைய பிள்ளைகளைப் போலவே அவளையும் நான் ஏற்றுக்கொண்டு விட்டேன். மீனாவை என் சொந்தப் பிள்ளையாகவே நான் நினைத்துப் பார்ப்பதுண்டு. உண்மையிலேயே இப்படியொரு பிள்ளை எனக்கிருந்தால் நான் எவ்வாறு நடந்து கொள்வேன் என்று என்னையே நான் கேட்டுக்கொள்வதுண்டு.

அவளை ஏற்றுக் கொள்ளவும் என்னாலான எந்த உதவியையும் அவளுக்காகச் செய்யவும் கூடிய மனநிலைக்கு நான் வந்துவிட்டேன். ஓர் ஆசிரியை என்ற வகையில், அப்படியான ஊனமுடைய பிள்ளைகள் ஏனைய சாதாரண பிள்ளைகளோடு கலந்து கற்றல் நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட வேண்டும் என்பதுதான் இப்பொழுது என்னுடைய அபிப்பிராயம். அவர்களைத் தனியாகப் பிரித்து வைத்தால் தாங்கள் ஒதுக்கப்படுவதாகவும் தாங்கள் சமூகத்துக்கு வேண்டாதவர்கள், பொருத்தமற்றவர்கள் என்பதாகவும் உணர்வார்கள். ஏனையவர்களோடு சேர்ந்து கற்கும் போது தாமதம் சமூகத்தின் ஓர் அங்கம் என்று உணர்வர். தமது குறையைப் பெரிதாக நினைக்க மாட்டார்கள்.

கற்றலைப் பெரிதாகப் பாதிக்காத உடல் ஊனங்களும் உண்டு. உதாரணமாகக் கால் ஊனமுற்று நொண்டியாகவோ, கையொன்று ஊனமடைந்தோ இருப்பர். ஆனால் கல்வியைப் பொறுத்தவரையில் ஒரு குறைபாடும் இல்லாதவர்களாக இருப்பதோடு கல்வியில் சிறந்து விளங்குவதுமுண்டு. அப்படியானால் ஏன் அவர்கள் சாதாரண வகுப்பில் ஏனைய மாணவர்களோடு கல்வியில் போட்டியிடவும், நொண்டியாக இருப்போர் கற்க முடியாதவர்கள் என்பதை நிரூபிக்கவும் ஒரு சந்தர்ப்பம் அளிக்கக்கூடாது.

ஆனால் ஒரே வகுப்பில் இத்தகைய விசேட தேவையுடையோர் பலர் இருந்தால் கையாள்வதில் சிரமமுண்டு. ஏனெனில் ஒவ்வொருவருக்கும் கூடிய கவனிப்புத் தேவைப்படும். அதனால் ஒவ்வொரு வகுப்புக்கும் 5, 6 பேர் வரக்கூடியதாகப் பங்கிட்டு வழங்கினால் ஆசிரியர்களால் நல்ல முறையில் கவனித்துக் கொள்ள முடியும். உதாரணமாக ஊனமுற்ற பிள்ளையொன்று கற்றல் நடவடிக்கைகளில் ஆர்வத்துடன் ஈடுபடலாம்; நன்றாக ஓவியந் தீட்டலாம் கைப்பணிப் பொருட்களைத் திறம்படச் செய்யலாம்; சங்கீதத்தில் சிறந்து விளங்கலாம். அப்படியான பிள்ளைகள் சாதாரண வகுப்பில் சேர்ந்து ஏன் கல்வி கற்கக்கூடாது என்பது தான் என்னுடைய கேள்வி.

எனவே இப்படியான ஊனமுள்ள பிள்ளைகளும் சாதாரண பிள்ளைகளுடன் இணைந்து கல்விகற்க வேண்டுமென்பதே எனது கருத்து. ஆயினும் பிள்ளையின் ஊனத்தின் தன்மை எத்தகையது என்பதிலும் இது தங்கியுள்ளது.) சாதாரண வகுப்பில் சேர்ந்து ஓரளவுக்கேனும் கற்றுக் கொள்ளக்கூடிய ஊனமுற்ற பிள்ளைகள் ஏனைய பிள்ளைகளோடு சேர்ந்து தான் கற்க வேண்டும். வலது குறைந்த பிள்ளைகளைக் கையாள்வது கஷ்டந்தான். ஆனால் ஆசிரியர் சகிப்புத் தன்மையுள்ளவராக இருந்தால் அது பெரிய பிரச்சினையல்ல. நன்றி"

-செப்டம்பர் 1989.

அலகு 2.8

ஒருங்கிணைப்பைப் பார்வையிடல்

அலகின் குறிக்கோள்

வலது குறைந்த பிள்ளைகளைச் சாதாரண பிள்ளைகளுடன் ஒருங்கிணைப்பது தொடர்பான கொள்கையைச் சீர்தூக்கிப் பார்ப்பதற்காகப் பாடசாலைகளைத் தரிசித்தல்.

செயற்பாடு

1. வலது குறைந்த மாணவர்களைச் சாதாரண மாணவர்களோடு இணைத்துக் கற்பிக்க முயற்சி மேற்கொள்ளப்படுகின்ற ஒரு பாடசாலையை நேரில் தரிசிப்பதற்கான ஒரு பயணத்தை ஒழுங்கு செய்க. முடியுமாயின் பாடநெறியிற் பங்கு கொள்ளும் வேறு சிலருடன் இப்பயணத்தை மேற்கொள்க.
2. நீங்கள் தரிசித்தவை பற்றி சுருக்கமான விவரணமொன்று எழுதுக. குறிப்பாக ஒருங்கிணைப்புக்கு உதவக்கூடிய அம்சங்களைக் குறிப்பிடுக.
3. சிறு குழுக்களாக ஒவ்வொரு அறிக்கையையும் வாசிக்க. வாசித்த பின் வெற்றிகரமான ஒருங்கிணைப்புக்குப் பிரதானமானவையாகத் தோன்றுகின்ற காரணிகளை உள்ளடக்கிய பொதுப் பட்டியலொன்றைத் தயாரிக்க.
4. உங்கள் பட்டியலைப் பிற குழுக்களுடன் பகிர்ந்து கொள்க.

மதிப்பீடு

1. இவ்வனுபவத்திலிருந்து நீர் கற்றுக் கொண்டது யாது?
2. உமது வகுப்பில் வலதுகுறைந்த மாணவர்களுக்கு உதவும் வகையில் நீர் செய்ய வேண்டிய ஏதும் உண்டா?

அலகு 2.9

ஆசிரியரின் தேவைகள்

அலகின் குறிக்கோள்

ஆசிரியரின் விசேட தேவைகளுக்கு முகங் கொடுப்பதற்கான நுட்பமுறைகளை அறிந்து கொள்ளப் பாடநெறியிற் பங்கு பற்றுவோர்க்கு உதவல்.

செயற்பாடு

1. 'ஆசிரியருக்கான ஒத்தாசை' எனும் உரைப்பதியை வாசிக்க.
2. பின்வரும் 4 வினாக்களுக்குரிய உமது விடைகளை நான்கு வெவ்வேறு தாள்களில் எழுதுக.
  - * கற்பித்தலின் போது நீங்கள் எதிர்நோக்கும் அழுத்தங்கள் யாவை?
  - * இத்தகைய அழுத்தங்களை எவ்வாறு சமாளிக்கிறீர்கள்?
  - * சமாளிக்க முடியாத அழுத்தங்களால் நீங்கள் என்ன நிலைமைக்குள்ளாகிறீர்கள்?
  - * பாடசாலைகளில் உள நெருக்கடியைக் குறைப்பதற்கான உங்கள் ஆலோசனைகள் எவை? நீங்கள் விடையெழுதிய தாள்களில் பெயர் குறிப்பிட வேண்டாம். அவை அநாமதேயமாக இருக்கட்டும்.
3. நான்கு குழுக்களாகப் பிரியுங்கள். ஒவ்வொரு குழுவிடமும் ஏதேனும் ஒரு வினாவுக்கான எல்லா விடைகளும் இருக்க வேண்டும். இந்த விடைகளை நுணுகி ஆராய்ந்து நீங்கள் கண்டறிவனவற்றை ஒரு பெரிய தாளில் வரிசைப்படுத்துக.
4. ஒவ்வொரு குழுவும் அறிக்கை சமர்ப்பிக்க வேண்டும்.

மதிப்பீடு

1. வேலையின் போது ஏற்படும் அழுத்தங்களைச் சமாளிப்பதற்காக உள்ள வளங்களை உச்சளவு பாவிக்கிறீர்களா?
2. ஆசிரியர்களுக்கு ஒத்தாசைக்கான வேலைத்திட்டமொன்று உங்கள் பாடசாலையில் உண்டா? அதனை எவ்வாறு மேம்படுத்தலாம்

ஆசிரியர்க்கான ஒத்தாசை

பிள்ளைகளுட் பெரும்பான்மையோர் தமது பள்ளிப் பருவத்தில் ஏதேனும் ஒரு கட்டத்தில் யாதாயினும் ஒரு வகை இடர்ப்பாட்டினை அனுபவிப்பதாக அறியப்பட்டுள்ளது. மாணவர்களுடைய இவ்வாறான விசேட தேவைகளைச் சமாளிக்க ஆசிரியர்கள் பயிற்றுவிக்கப்பட வேண்டும். அதற்காகப் பாடசாலைகள் மேற்கொள்ளக்கூடிய ஒரு வழிதான் தனிப்பட்ட ஆசிரியர்களுக்கு ஒத்தாசை புரிவதற்கான பயனுறுதி வாய்ந்த உபாயங்களைத் திட்டமிட்டுச் செயற்படுத்துவதாகும்.

கல்வியமைப்பில் நிகழ்ந்தது வரும் மாற்றங்களின் விளைவாகத் தனிப்பட்ட ஆசிரியர்கள் சந்திக்க வேண்டியுள்ள அழுத்தங்களையும், இடர்ப்பாடுகளையும் இவ்வரைப் பகுதி ஆராய்கிறது. அத்துடன் நடைமுறையிலுள்ள ஆசிரியருக்கான ஒத்தாசைகள் பற்றியும் இஃது ஆராய்கிறது.

கற்பித்தல் நடவடிக்கையும் தகைப்பும்.

தகைப்பு என்பது எல்லார் வாழ்க்கையிலும் பொதுவான ஓர் அம்சமாக இருந்த போதிலும், அது எவ்வாறு உண்டாகிறது, என்ன விளைவுளைத் தோற்றுவிக்கிறது, அதனை எவ்விதம் சமாளிக்கலாம் என்ற விடயங்களில் நாம் அதிக கவனம் செலுத்துவதில்லை. ஆசிரியர்களின் தகைப்பு பற்றிய எண்ணக்கரு உண்மையில் அக்கறையுடன் கூடிய கலந்துரையாடல்களுப் பதிலாக வெறும் வேடிக்கைப் பேச்சுக்களையே தோற்றுவிக்கின்றது. இதனால் தாம் தகைப்பு நிலைமைக்கு ஆளாகியிருப்பதை ஒப்புக் கொள்வதே ஆசிரியர்களுக்குக் கஷ்டமாயுள்ளது. அப்படி ஒப்புக் கொள்வதைப் பிறர் தமது இயலாமை அல்லது தொழிற்திறன் இன்மையென வியாக்கியானம் செய்வார்களோ என்று பயப்படுகிறார்கள். எவ்வாறாயினும் தகைப்பு என்பதை முற்று முழுதாகவே மறைத்தன்மையானதாகவும், தவிர்க்கவொண்ணாத தீங்கு பயக்கும் அனுபவமாகவும் நினைப்பது எம்மைத் தவறான வழியில் இட்டுச் செல்வதாகும். 'பிரச்சினைக்குரிய நிலைமைகளைச் சமாளிக்கும் விதத்தில் வளங்களை இசைவாக்கம் செய்யும் ஒரு தேவை' என்ற வகையில் கற்பித்தலின் போது ஏற்படும் தகைப்பினை விவரிப்பது மிகப் பயனுடையதாயிருக்கும். இதன் மூலம் தகைப்பானது சிறந்த கற்பித்தலை நோக்கி வளரவும், தகைப்பிற்கு எதிராகத் திறமையுடன் பணியாற்றவும் ஊக்குவிப்பதாக அமையலாம்.

தகைப்பு என்ற பிரச்சினையை அணுகுவதற்கு முன்று முக்கிய அணுகுமுறைகள் உள்ளன. ஆசிரியர்களை அழுத்தும் பிரச்சினைகளின் பால் கவனம் செலுத்துவது முதலாவது அணுகுமுறையாகும். அதாவது சூழலில் உள்ள சில நிகழ்வுகள் தகைப்பு நிலைமை தோன்றிவளரக் கரணமாகின்றன. இச் சூழல் தகைப்பு மூலகாரணிகள் இரு வகையின:-

- (1) உவப்பற்ற தொழில் நிலைமைகள்
(11) தொழிலின் தன்மையையே மாற்றியமைக்கத்தக்க மாற்றங்கள்

உவப்பற்ற தொழில் நிலைமை என்பது பின்வருவனவற்றை உள்ளடக்கும்:

சாதனங்களின் பற்றாக்குறை.
போதிய வளமின்மை
சிறப்பற்ற முறையில் வடிவமைக்கப்பட்ட கட்டிடங்கள்
தொல்லை தரும் சத்தங்கள்
உவப்பற்ற பணிக்குழு உறவுகள்
குறைந்த சம்பளம்
தொழில் உயர்ச்சிக்கான வாய்ப்பின்மை

தொழிலின் தன்மையையே விகற்பமாக்கக்கூடிய மாற்றங்களாவன.

பாடசாலை மட்டத்திலான மாற்றங்கள்,
திணைக்கள, அரசு, உள்ளூராட்சி மட்டத்திலான மாற்றங்கள்,
சமூக எதிர்பார்ப்புகளில் நிகழும் மாற்றங்கள்
புதிய சுற்பித்தல் முறைகளின் அறிமுகம்
ஆசிரிய நடிபங்கில் ஏற்படும் மாற்றம்

போன்றவையாகும்.

இரண்டாவது அணுகுமுறை, பல்வேறு விதமான தகைப்பு நிலைமைகளின்போது ஆசிரியர்களின் துலங்கலை ஆராய்வதாகும். குறித்த ஒரு பிரச்சினையைச் சமாளிப்பதற்கு ஒவ்வொருவரும் வெவ்வேறு வழிகளைக் கையாள்வர். ஒருவருக்குப் பொருத்தமான வழி மற்றவர்களுக்குப் பொருந்தாதிருக்கலாம். எவ்வாறாயினும் வெற்றிகரமான சமாளிப்பு நுட்பங்களை எல்லாரும் கையாள்வதில்லை. இதனால் தவறான துலங்கல்களால் தகைப்பு மேலும் இறுதியில் பிணியாளர் நிலைக்கு இட்டுச் செல்லும்.

மூன்றாவதாக இடைத்தொடர்பு சார் அணுகுமுறையானது தகைப்பின் விளைவுகள் பற்றி விளக்கமளிப்பதாயுள்ளது. சூழற் காரணிகளை நோக்கும் அதே வேளை இந்த இடைத் தொடர்பு அணுகுமுறை ஆசிரியரின் பலங்கள், பலவீனங்கள் என்பவற்றையும் கணக்கில் எடுக்கிறது.

உரைப்பகுதி

தகைப்பு எவ்வாறு வளர்கிறது?

ஆசிரியர்கள் தகைப்பு அல்லது உள நெருக்கடி நிலைக்கு ஆளாகும் வேளைகளில் பல விதத்தில் நடந்து கொள்கின்றனர். இத்தகைய நடவடிக்கைகளின் போது அவர்களின் செயலைப் பல கட்டங்களாகப் பிரித்து ஆராய்வது ஒருவகையில் ஆசிரியர்களின் உள நெருக்கடியை இனங் காணும் ஒரு வழியாகும். பின்வரும் கட்டங்களாக அவற்றைக் குறிப்பிடலாம்:-

கட்டம்: 1

பழைய அல்லது அண்மையில் கற்றுக் கொண்ட சமாளிக்கும் உத்திகளை ஆசிரியர் கையாள்கிறார். தொழில்சார் திறன்களும் இவற்றுள் அடங்கும். ஏனெனில் இந்த உத்திகளின் அவசியம் அவரால் உணரப்படுகிறது. புதியதொரு கணித எண்ணக்கருவை எவ்விதத்திலும் புரிந்து கொள்ள முடியாத ஒரு பிள்ளை ஓர் ஆசிரியரிடம் அவர் ஆலோசனை கேட்கலாம். பிற்பாடு அதனைத் தனது கற்பித்தல் நடவடிக்கையில் புதிய ஒரு அனுபவமாகச் சேர்த்துக் கொள்ளலாம்.

கட்டம்: 2

ஆசிரியர் தன் முன்னுள்ள நெருக்கடியைச் சமாளிக்க முடியாமல் தொடர்ந்து தோல்விடைகிறார். தனது திறமையிலேயே அவருக்குச் சந்தேகந் தோன்றுகிறது. மேலே குறிப்பிட்ட உதாரணத்தையே இங்கேயும் கையாள்வதாயின் இக்கட்டத்தில் 'தவறு தன்னுடையதாகத்தான் இருக்க வேண்டும் அதனால்தான் பிள்ளை குறித்த கணித எண்ணக்கருவை கற்றுக் கொள்ளவில்லை' என்று ஆசிரியர் நினைக்கிறார்.

கட்டம்: 3

தோல்வி பற்றிய உணர்வு தொடர்ந்து இருந்து வர அது சில கூடாத விளைவுகளுக்கு இட்டுச் செல்லக்கூடும். உளப் பிணிகளுக்குக் கூடக் காரணமாகலாம்.

ஆசிரியரின் உள நெருக்கடி பற்றிய மேற்கூறிய மாதிரியான அணுகுமுறையின்படி முதலாவது கட்டத்தின்போது சுயமாகவோ வெளி உதவி மூலமோ உள நெருக்கடியிலிருந்து நிவாரணம் பெறாவிட்டால், இரண்டாவது கட்டத்தில் விரக்தி நிலைக்கும் அடுத்த கட்டத்தில் உளப் பிணிக்கும் இட்டுச் செல்லும்.

தகைப்பு உள நெருக்கடியை உண்டுபண்ணும் காரணிகள்

தகைப்பு அல்லது உள நெருக்கடியைத் தோற்றுவிக்கக்கூடிய தொழிற் பண்புகளைப் பற்றிப் பல ஆய்வுகள் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. பொதுவாகத் தொழில்களின் பின்வரும் இயல்புகள் அழுத்தத்துடன் குறிப்பாகத் தொடர்புடையன. எனக் கண்டறியப்பட்டுள்ளது.

1. கடமைக்கூறு பற்றிய தெளிவின்மையும் கருத்து முரண்பாடும்:

கல்வியினதும் பாடசாலையினதும், ஆசிரியர்களினதும் பணி அல்லது கடமைக்கூறு எது என்பது பற்றி ஏராளமான விவாதங்கள் அண்மைக் காலங்களில் நடந்துள்ளன. இந்த வகையில் ஆசிரியரின் பணி மிக விரிவடைந்துள்ளதென்பதே பலரின் கருத்து. இதனால் ஆசிரியரொருவர் குறித்த பாடத்துக்கு ஆசிரியராக இருப்பதோடு பிள்ளைகளுக்கும் ஆசிரியராக இருக்க வேண்டும் என்பதில் அதிக கவனம் செலுத்தப்பட வேண்டுமென்பதே இன்று வலியுறுத்தப்படுகின்றன. ஆசிரியரின் பொறுப்பு பற்றிய பிரச்சினையும் எழுப்பப்படுகிறது. ஆசிரியர் யாருக்குப் பொறுப்புடையவர், பிள்ளைக்கா, பெற்றோருக்கா, பாடசாலைக்கா, சமுதாயத்துக்கா, சமூகத்துக்கா என்பதே கேள்வி.

2. அதீத பணிச்சுமை

பணி அல்லது கடமைக்கூறு என்ற வகையில் ஆசிரியர்கள் பெருமளவு பணிகளை நிறைவேற்ற வேண்டுமென எதிர்பார்க்கப்படுகின்றது. கலைத்திட்டமும், நிறுவன ஒழுங்கமைப்பும் ஆசிரியரின் கடமைக்கூறுகளை நிர்ணயிக்கின்றன. இவற்றுக்கு மேலதிகமாக நிர்வாகக் கடமைகளையும் மற்றும் பல்வேறு கடமைகளையும் அவர்கள் செய்யும் வகையில் கடமைக்கூறு விரிவாக்கப்பட வேண்டும் என எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

3. நிறுவன எல்லைகளுக்கூடான தொடர்பாடல்

பாடசாலைக்குள்ளே உடன் பணியாற்றுவோருடன் இடைத் தொடர்புகளை மேற்கொள்ள வேண்டுமென எதிர்பார்க்கப்படுவது வெளிப்படை. அவர்கள் வேறுபட்ட கடமைக்கூறுகளைக் கொண்டிருப்பர் என்பதோடு, பாடசாலை பற்றிய வெவ்வேறு புலக்காட்சியறிவு கொண்டவர்களாகவுமிருப்பர். அது மாத்திரமன்றி ஆசிரியர்கள் பல்வேறு தொழிற்சாலை சார்ந்த பாடசாலைக்கு வெளியிலுள்ளவர்களையும் உள்ளடக்கிய பெரியதொரு குழுவின் ஓர் அங்கமேயாவர். பெற்றோர் அனைவரும் கூட இப் பெருங் குழுவில் அடங்குவர். உண்மையில் இவர்கள் எல்லோரும் வகுப்பறையில் என்ன நிகழ்கிறது என்பது பற்றி வித்தியாசமான ஞானம் படைத்தவர்களாகவே இருப்பர்.

4. மக்கள்பால் பொறுப்புடைமை

நலன்புரி சேவைத் தொழில்களின் பொதுவான ஓர் இயல்பு யாதெனில் மனிதத் தொடர்பாகும். ஆசிரியத் தொழிலிலும் இது தவிர்க்க முடியாத ஓர் அம்சம். ஒரு வார காலப் பகுதியில் பல தனியாட்களுடன் ஆசிரியரொருவர் தொடர்புபட வேண்டியுள்ளது. பலரின் எதிர்கால வாழ்வை வடிவமைக்கக்கூடிய தீர்மானங்களைக் கூட அவர் மேற்கொள்ள வேண்டியிருக்கும். அவருடைய குறைகளும் தவறுகளும் சமூகத்தால் விமர்சிக்கப்படும். சமூகத்துக்கு அவர் பொறுப்புச் சொல்ல வேண்டும். இதனால் ஆசிரியருடைய பொறுப்புடைமை மேலும் அதிகரிக்கிறது.

5. பங்குபற்றல் இன்மை

வகுப்பறை மட்டத்தில் ஆசிரியர்கள் ஓரளவு எதேச்சாதிகாரத்தைக் கொண்டுள்ளனர். ஆனால் வகுப்பறைக்கு வெளியே இவர்களுடைய கட்டுப்பாடு எந்தளவு செல்லுபடியாகும்? பாடசாலை மட்டத்திலோ அரசு மட்டத்திலோ பிரதான தீர்மானங்கள் மேற்கொள்ளப்படும்போது, அவற்றைக் கட்டுப்படுத்தும் சக்தி தம்மிடம் அறவே இல்லை என்பதைத் தனியார்கள் உணர்வர்.

ஆசிரியருக்கான உதவி

தகைப்பு எவ்வாறு தோன்றும் என்பதையும் அதன் விளைவுகள் என்ன என்பதையும் மேலே ஆராய்ந்தோம். அடுத்து இப்பிரச்சினைக்கு முகங் கொடுக்கும் முறைகள் பற்றி நோக்குவது அவசியமாகும்.

1. உள நெருக்கடி அல்லது தகைப்பு உருவாகக்கூடிய சந்தர்ப்பங்களின் எண்ணிக்கையைக் குறைக்க ஆவன செய்தல்.
2. தீங்கு பயக்கும் விளைவுகள் ஏற்படாதவாறு ஆசிரியர்கள் நெருக்கடி நிலைமைச் சமாளிக்கக்கூடிய நுட்ப முறைகளை விருத்தி செய்தல்.

தகைப்பு உண்டுபண்ணும் சந்தர்ப்பங்களைக் குறைப்பதற்கு மூன்று வித நுட்பங்களைப் பயன்படுத்தலாம். இந்த அணுகுமுறை மிக விரும்பத்தக்கதொன்றாயிருப்பினும் இத்தகைய சந்தர்ப்பம் அனைத்தையும் களைந்தெறிவதென்பது சாத்தியமல்ல. மூன்று வகையான நுட்ப முறைகள் பின்வருமாறு.

1. தனியாள் சார்ந்த (சுய) உதவி

தகைப்பு தொடர்பாக மிக விரும்பத்தக்க நடவடிக்கை இதுவாகும். ஆசிரியர்கள் சுயமாகத் துலங்கித் தமது பிரச்சினையைத் தாமே தீர்த்துக் கொள்கின்றனர். எப்படிச் சமாளிப்பது என்பதைக் கற்றுக் கொள்கின்றனர் அல்லது தொழில் சார் திறன்களை வளர்த்துக் கொண்டு விடுகின்றனர்.

சமாளிக்கும் முறைகளைக் கற்றுக் கொள்ளல் என்பது வெளி ஆர்வங்களை அல்லது பொழுதுபோக்குகளை வளர்த்துக் கொள்ளல், சக ஆசிரியர்களுடன் கலந்துரையாடல், நண்பர்கள், உறவினர்களுடன் பகிர்ந்து கொள்ளல், தொழிலோடு ஒட்டிய நடவடிக்கைகளிலிருந்து விலகியிருத்தல் போன்றவற்றை உள்ளடக்கும். தொழில்சார் திறன்களை வளர்த்துக் கொள்ளல் என்பது சிறிய அளவிலான நிர்வாக மாற்றங்கள் தொடக்கம் 'இல்லை' என்று சொல்லக் கற்றுக்கொள்ளல் வரையிலான பல நுட்ப முறைகளை உள்ளடக்கும். சிறிய அளவிலான சேவைக்காலப் பயிற்சிகளை வழங்கும் தனது பொறுப்பை உணர்ந்து, பாடசாலை தான் இத்தகைய திறன்களை வழங்க வேண்டும்.

இதன் மூலம் நோக்கியிருக்கிறது

2. நபர்களுக்கிடையிலான பரஸ்பர உதவி

ஆசிரியர்கள் தமது பிரச்சினைகள் பற்றி பயமின்றியும் தமது பலவீனமாகக் கருதப்படுமென்ற தயக்கமின்றியும் ஏனைய ஆசிரியர்களுடன் கலந்துரையாடக் கூடியதாக இருக்க வேண்டும். குழுவாகச் செயற்படும் தன்மையை வளர்ப்பதன் மூலமும் ஆசிரியர்களுக்கு ஒத்தாசை புரியலாம். பரஸ்பர நம்பிக்கை இதற்கு அவசியம். பிரச்சினைகளை மையமாகக் கொண்டு ஒன்றுகூடல்கள் இடம் பெறும். பிரச்சினைகள் கலந்துரையாடப்படும் சாத்தியமான தீர்வுகள் கண்டறியப்படும்.

3. நிறுவனம் சார்ந்த உதவி

தகைப்பினால் ஆசிரியர்கள் பாதிக்கப்படுவதைக் குறைப்பதற்காகப் பாடசாலைகளால் திட்டமிட்டு வழங்கப்படுகின்ற ஒரு வகைத் துணைச் சேவையே இது. "அமைப்பாக்கப்பட்ட துணைச் சேவை" என இதனைக் கூறலாம். அடுத்து வரும் பகுதியில் இக்கருத்து விளக்கப்படுகிறது.

இதன் மூலம் நோக்கியிருக்கிறது (யுக) துள்ளும் நாய்க்குட்டி

தகைப்பினால் பாதிக்கப்படுவதைக் குறைப்பதற்காகப் பாடசாலைகளால் திட்டமிட்டு வழங்கப்படுகின்ற ஒரு வகைத் துணைச் சேவையே இது. "அமைப்பாக்கப்பட்ட துணைச் சேவை" என இதனைக் கூறலாம். அடுத்து வரும் பகுதியில் இக்கருத்து விளக்கப்படுகிறது.

தகைப்பினால் பாதிக்கப்படுவதைக் குறைப்பதற்காகப் பாடசாலைகளால் திட்டமிட்டு வழங்கப்படுகின்ற ஒரு வகைத் துணைச் சேவையே இது. "அமைப்பாக்கப்பட்ட துணைச் சேவை" என இதனைக் கூறலாம். அடுத்து வரும் பகுதியில் இக்கருத்து விளக்கப்படுகிறது.

அமைப்பாக்கப்பட்ட பாடசாலைத் துணைச்சேவை

அனுபவங்களையும் நிபுணத்துவ ஆற்றல்களையும் பகிர்ந்து கொள்வதன் ஊடாக ஆசிரியர் குழாம் ஒத்துழைப்புடன் செயலாற்றும் ஓர் உவப்பான சூழல் பாடசாலையில் வளர்க்கப்பட வேண்டும். ஆனால் பாடசாலை முகாமையானது உணர்வுபூர்வமாக அமையாவிடில் இந்த நிலை உருவாகமாட்டாது என்பதை ஒப்புக் கொள்ளல் வேண்டும். ஆசிரியர்கள் ஒருவரோடொருவர் எத்தகைய தொடர்பைக் கொண்டுள்ளனர் என்பது அங்கு நிலவும் உதவிச் சேவையின் தன்மையை நேரடியாகக் காட்டும் குறிகாட்டியாகும். ஆசிரியர்கள் தமக்குள்ள கவலைகளைத் தமக்குள்ளேயே வைத்துக் கொண்டு துன்புறாமல் மற்றவர்களோடு பகிர்ந்து கொள்ளக்கூடியதாக ஊக்குவிக்கும் ஒரு சூழ்நிலையைப் பாடசாலை உருவாக்கித் தர வேண்டும்.

இப்படியான ஒரு துணைச் சேவை அமைப்பை ஒழுங்கமைப்பதற்கு மூன்று வழிகளைக் குறிப்பிடலாம்.

1. பாடசாலையில் ஒத்துழைத்துச் செயற்படும் நோக்கத்தில் குழுக்களை உருவாக்கி இயங்கச் செய்தல். இக்குழுக்கள் பாடவாரியாகவோ, கலைத்திட்டப் பிரிவு அடிப்படையிலோ, அருகில் அமைந்துள்ள வகுப்புக்களின் அடிப்படையிலோ அமையலாம். ஆசிரியர்கள் எதிர்நோக்கும் பிரச்சினைகளை இக்குழுக்களில் கலந்துரையாடிப் பரஸ்பர உதவி மூலம் அவற்றை வெற்றி கொள்ளலாம். பயமற்ற ஒரு சூழ்நிலையைத் தோற்றுவிக்கலாம்.
2. சுயேச்சையான சுய உதவிக் குழுவொன்று பாடசாலைக்குள்ளே இயங்குதல் மற்றொரு வழியாகும். கலந்துரையாட வேண்டிய பிரச்சினைகளைக் குழு இனங் காண வேண்டும். குழு உறுப்பினர் ஒவ்வொருவரும் இப்பிரச்சினை ஒவ்வொன்றைப் பேசித் தெளிவுபடுத்தலைப் பொறுப்பேற்க வேண்டும்.
3. இவ்வகையில் அமைக்கத்தக்க ஒரு முறைசார் குழு 'ஆசிரியர் பிரச்சினை தீர்வுக் குழு'வாகும். ஆசிரியர்கள் தமது சொந்தப் பிரச்சினைகளையும், மாணவர்கள் தொடர்பான பிரச்சினைகளையும் இக்குழுவின் முன் வைக்கலாம். குழுவானது ஆசிரியருக்கு மட்டுமன்றித் தேவைப்படின் மாணவர்களுக்கும் உதவி புரியும். குழு பிரச்சினையைத் தான் பொறுப்பேற்று, அதனை அலசி ஆராய்ந்து நடவடிக்கையைத் தீர்மானிக்கும். இடைக்கிடை சந்தித்து அடுத்து என்ன என்பதைத் தீர்மானிக்கும்.

